

Γέρων Σάββας, ὁ Ἁγιορείτης. 1913-1991

«Ὅταν λές: Παναγία μου, ἀνακουφίζεσαι...» (Γ. Σάββας)

(Γιά τό θαῦμα τῆς ἀνωτέρω εἰκόνος, ἰδέ σελ. 9)

Πρόλογος

Χαίρε Νύμφη, ἀνύμφευτε ἀλληλούϊα!

1991 - 2006

Δεκαπέντε ἔτη ἀπὸ τὴν κοίμηση τοῦ Γέρ. Σάββα. Ἀντέγραψα ἀπ' τὶς προσωπικές σημειώσεις τό, μὲ θαύματα κ' ἄλλα ψυχωφελῆ κ' μὲ τὰ σχόλια που ἔγραψε εἰς κάποια σχέδιά μου, κατὰ τὰ ἔτη 1984-1991. Ἀφιερώνω ταῦτα, σ' ὅσους γνώρισαν τὸν Γέροντά μου. -

Μετὰ τῆς ἐν κυρίῳ ἀγάπης

Γ. Ἀλύπιος. Παρὸν Κελλίον Ἁγίου Νικολάου κ' Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου - Καψάλα. ΑΓ. ΟΡΟΣ

Ἀπ' τίς διηγήσεις τοῦ Γέροντος Σάββα.

"...Ὅταν ἤμουν μικρός, ἔσπασα τό χέρι μου. Ἡ χήρα μητέρα μου μ' ἀνέβασε εἰς τό γαϊδουράκι κ' μέ πῆγε εἰς τό γειτονικό χωριό, σ' ἕνα πρακτικό γιατρό κ' τό ἔβαλε εἰς τό γύψο.

Καθ' ὁδόν μ' ἐρωτοῦσε: - Μήπως ἔκανες καμμιά ἁμαρτία κ' παραχωρήσε ὁ Θεός νά πάθεις αὐτό;

— Ὄχι, μητέρα!

- Μήπως ἔκλεψες; εἶπες ψέμματα; Για σκέψου...

- Ὄχι, μαμά!

- Μήπως εἶδες κανένα γεροντάκι τυφλό ἤ ἀνάπηρο κ' τόν περιγέλασες, γι' αὐτό σοῦ συνέβη αὐτό;

... Μέ τέτοια χριστιανική ἀγωγή μᾶς μεγάλωσε.

Ἄλλη φορά καθόσα σταυροπόδι. Ὁ μεγάλος μου ἀδελφός, μοῦ ἔδωσε ἕνα μικρό χαστούκι εἰς τό πρόσωπο κ' μοῦ εἶπε:

- "Κάτω τό πόδι, ὅταν κάθεσαι ἔτσι ἐμπρός εἰς τόν παππού κ' τήν μητέρα εἶναι σάν νά λές, δέν ἔχω ἀνάγκη τό Θεό..."

Ὁ πατέρας μου πέθανε νέος. Μείναμε ἕξι παιδιά ὀρφανά. Μικρασιατική καταστροφή τότε, τά δύο πρῶτα ἀδέλφια μου εἰς τόν πόλεμο, καιροί δύσκολοι. Ὅταν πῆγα στρατιώτης, ἀρρώστησα βαρειά μέ κοιλιακό τύφο κ' πνευμονία. Ὁ πυρετός δέν ἔπεφτε, ἔμεινα μερικούς μῆνες εἰς τό νοσοκομεῖο, σέ ἀπομόνωση. Ὅλοι ἔλεγαν: "θά πεθάνει"... Ἐπέτρεψαν εἰς τήν μητέρα μου κ' ἔμενε μαζί μου. Ἕνα βράδυ εἶδα εἰς τόν ὕπνο μου ὅτι εἶχα μιά εἰκόνα τῆς Θεοτόκου. Ἡ μητέρα μου μ' ἄκουσε κ' εἶπε: "Ἀπό

τόν πυρετό εἶναι ... κ' παραμιλάει ,,..

Τήν ἄλλη ἡμέρα ὁ πυρετός ἔπεσε, ἤμουν καλά, οἱ γιατροί ἀποροῦσαν..

ἡ Μητέρα μου δίπλα μου, ὁ Κύριος νά τήν ἀναπαύσει, ἀγωνίστηκε σέ τούτη τήν ζωή πάντα γιά τό καλό.

Ὁ Θεός μ' ἐθεράπευσε ..!..

ἡ Κυρία Θεοτόκος μέ εἶχε γιά κάπου ἀλλοῦ καί γιά νά μετανοήσω μοῦ χάρισε τή ζωή.

Μετά τό στρατιωτικό, πῆγα εἰς τό μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Ἐπανοσήφη). Τή νύχτα κατά τήν ὥρα τοῦ ὄρθρου ἦταν τόσο κατανυκτικά, μοῦ φάνηκε ὅτι ὁ Θεός ἦταν ἐκεῖ κ' οἱ μοναχοί μιλοῦσαν μαζί Του.

Μοῦ ἦρθε μιά σκέψη:

αὐτή εἶναι ἡ καλύτερη ζωή καί ἔτσι βγάζω ἀπόφαση νά γίνω Μοναχός

Ὅταν τό εἶπα αὐτό εἰς τή μητέρα μου, μοῦ εἶπε: «Παιδί μου, δέν κάθεσαι κ' ἐσύ μέ τούς ἄλλους νά παντρευτεῖς κ', ὅπως ζοῦν, θά ζήσεις κ' ἐσύ ...»

— Ὄχι, μητέρα, ἔχω βγάλει ἀπόφαση ...

— ἀφοῦ θέλεις, πήγαινε καί νά 'χεις τήν εὐχή μου..

ὁ Θεός νά τήν ἀναπαύσει, πιστεύω ὅτι δέν τήν στενοχώρησα ποτέ. πάντα μοῦ 'δινε τήν εὐχή της καί ἡ εὐχή της μέ σκεπάζει μέχρι σήμερα.

Παίρνετε εὐχές γονέων καί τό χέρι τοῦ Θεοῦ εἶναι μαζί σας.

Ἔφυγα κ' πῆγα εἰς τή μονή Λογγοβάρδας (Ζωοδόχου Πηγῆς) εἰς τήν Πάρο. Ἔφθασα κ' τί ἔκπληξη! Εἰς τήν πύλη τῆς μονῆς ἄνω ἡ Πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν, ἡ Παναγία μέ ἀνοιχτάς τάς ἀγκάλας δεχότανε τούς πάντας... Ἔγινα βοηθός εἰς τόν π. Παγκράτιο, εἰς τό διακόνημα τοῦ κήπου. Αὐτός εἶχε πολύ ἀγάπη εἰς τήν Θεοτόκο, ὅταν ἔλεγε τό ὄνομα τῆς Παναγίας, ἐδάκρυζε..

Ἔγινα μοναχός, ρασοφορεμένος με τ' ὄνομα Σάββας. Ἔγινε τότε ὁ πόλεμος (1940), ἐπιστράτευση. Φύγαμε 9 μοναχοί

νά υπηρετήσουμε τήν πατρίδα.

Ἐρώτησα τόν Γέροντα Φιλόθεο Ζερβάκο, τόν ἡγούμενο: „Ἐγώ ἤμουν εἰς τό πυροβολικό στρατιώτης, τώρα θά εἶμαι πάλι εἰς τήν πρώτη γραμμή, θά πυροβολῶ εἰς τό στόχο, ἀφοῦ εἶμαι μοναχός;„

—„Τί λές, πάτερ μου, εἴμαστε ἀμυνόμενοι, θά πολεμήσεις κανονικά, θἄρθουν οἱ Ἰταλοί - Γερμανοί κ' θά βιάσουν τήν μητέρα σου, τήν ἀδελφή σου ...„

Φθάσαμε Πειραιά κ' μετά Θεσ/κη. Ἔβγαλα τά ράσα, ξυρίστηκα, ντύθηκα στρατιωτικά, παρηγοροῦσα τόν ἑαυτό μου, λέγοντας: „Ἡ καλή ζωή κάνει τόν μοναχό. Τώρα πᾶμε γιά ΠΙΣΤΗ κ' ΠΑΤΡΙΔΑ„.. Ἔτσι εἰρήνευσα..

Εἰς τό στρατόπεδο, τζάμια παραθύρων δέν ὑπάρχουν.. Βομβαρδίζουν τά Ἰταλικά ἀεροπλάνα, σφυρίζουν σειρῆνες, καταστροφές, ἐρείπια, νεκροί... ὄλεθρος παντοῦ. Μιά ἡμέρα εἶδα ἕναν χειριστή ἀντιαεροπορικοῦ νά ρίχνει (κατέρριψε) δύο Ἰταλικά ἀεροπλάνα.. ἦταν καλός σκοπευτής. Τήν πρώτη ἡμέρα εἶδα εἰς τό θάλαμο τή σκονισμένη εἰκόνα τοῦ Ἁγ. Δημητρίου κ' τό ἀραχνιασμένο καντήλι. Τά καθάρισα, τό ἄναψα. Ὅλοι χάρηκαν κ' μοῦ ἔδωσαν χρήματα γιά λάδι. „Παιδιά, τούς λέγω - ν' ἀγοράσουμε κ' μία εἰκόνα τῆς Παναγίας.. Ἀμέσως συμφώνησαν κ' συγκέντρωσαν 150 δραχμές. Ἀγόρασα τήν εἰκόνα, „Ἄξιόν Ἐστι„.

Ἕνα ἀπόγευμα βγήκαμε ἔξοδο στήν πόλη, κάπου πρός τόν Λευκό Πύργο. Ἕνας στρατιώτης ἀπ' τόν Πειραιά εἶδε ἕνα πορνεῖο κ' μᾶς ἔλεγε νά πᾶμε. Ἐγώ τοῦ φώναζα ὅτι δέν γνωρίζουμε ἄν θά γυρίσουμε ζωντανοί ἀπ' τόν πόλεμο.. οἱ ἄλλοι μ' ἀκολούθησαν κ' φύγαμε.. αὐτός πῆγε κ' ἁμάρτησε εἰς τήν πόρνη. Πρωί τήν ἄλλη ἡμέρα ἕνα βλῆμα ἰταλικῆς βόμβας, πῶς ἔγινε... πέρασε ἀπ' τό παράθυρο κ' θανάτωσε αὐτόν πού χθές πῆγε εἰς τό πορνεῖο.

Μ' ἔστειλαν εἰς τή φρουρά μέ ἀντιαερο-

-5-

πορικά πυροβόλα, εἰς τὴν γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Στρυμόνος. Τὴν ἄνοιξη τοῦ 1941, πηγαίναμε στὰ βουνὰ πρὸς Ἀμύνταιο κ' Καστοριά.
Οἱ μετακινήσεις τοῦ λόχου μας ὅλο νύχτα, δυσκολίες, ἔλλειψη τροφίμων. Οἱ Μικρασιάτες κ' Πόντιοι μᾶς ἔφερναν τρόφιμα.. Τοὺς εὐχαριστῶ. Μία ἡμέρα μεταφέραμε πυρομαχικὰ κ' τὰ πυροβόλα. Κοντὰ σ' ἕνα χωριό, τρία παιδιὰ 10-15 χρονῶν σκάλιζαν κουκιὰ κ' ἔλεγαν ψάλλοντας τροπάρια τοῦ Ἀκαθίστου. Πόσο χάρηκα, σὰν ἀγγελάκια.. Δὲν εἶχα ἀπομακρυνθεῖ 50 μέτρα κ' ἄρχισαν Γερμανικὰ ἀεροπλάνα τοὺς βομβαρδισμούς. Ἦταν φοβερό! Τὸ εἶδα μὲ τὰ μάτια μου!. Μία βόμβα ἔπεσε δίπλα εἰς τὰ παιδάκια, ὅμως δὲν ἐξερράγη, σὰ νὰ ἔκανε πήδημα ἔπεσε εἰς τὸ ἀποκάτω πετούλι κ' ἔγινε ἕνας μεγάλος λάκκος, καπνοί ..χώματα...

Τὰ παιδιὰ δὲν ἔπαθαν τίποτε!. Ἰδοὺ τὸ θαῦμα τῆς Παναγίας μας! Κατὰ τὴν ὥρα τῆς μάχης τὴ στιγμὴ ποὺ μ' ἔστειλαν νὰ εἰδοποιήσω γιὰ πυρομαχικά, ἕνα βλῆμα εἶχε πέσει στὸ χαράκωμα, ἀκριβῶς εἰς τὴ θέση ποὺ ἤμουν ἐγώ.. Ὁ Θεὸς πάλι μ' ἔσωσε..!

Μετὰ τὴν ὀπισθοχώρηση, πῆγα εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος εἰς τὸν Γέροντα Ἀβιμέλεχ (Μικρὰ Ἁγία Ἄννα).
Ἔμεινα περίπου δύο μῆνες. Πολλὰ ὠφέλιμα ἄκουσα. Γνώρισα τὶς συνοδεῖες τῶν Δανιηλαίων, τοῦ π. Γερασίμου τοῦ ὑμνογράφου.. τὸν Γέροντα Ἰωσὴφ τὸν Σπηλιώτη.
Ὁ Γερω-Ἀβιμέλεχ εἶχε κ' τὰ προσκύνησα τὰ ἅγια λείψανα τῶν ὁσίων Διονυσίου κ' Μητροφάνους.
Εἰς τὸ σπήλαιο ὅπου ἀσκήτεψαν οἱ ἅγιοι ἦταν, τοῦ εὐωδίαζαν..

κ' τά μετέφερε εἰς τό κελί του. Σήμερα δέν γνωρίζω ποῦ εὑρίσκονται. Ἡ ζωή τοῦ Γ. Ἀβιμέλεχ ἦταν πολύ ἀσκητική, δέν ἄντεξα κ' μοῦ εἶπε νά κοινοβιάσω εἰς τή μονή Κωνσταμονίτου. Ἐκεῖ ἔμεινα δύο χρόνια, τό κλίμα ἦταν ὑγρό κ' ἀρρώστησα. Ὅταν πῆγα Θεσ/κη γιά γιατρούς, μέ συνέλαβαν οἱ ἀντάρτες κ' μέ φυλάκισαν στό Λιτόχωρο. Μοῦ ἔβαλαν τό πιστόλι εἰς τό κεφάλι κ' μέ ἀπειλοῦσαν. Δέν τους φοβήθηκα. „Ἀκοῦστε - τούς εἶπα - εἶμαι περισσότερο Ἕλληνας κ' πατριώτης ἀπό ἐσᾶς, κ' δέν μέ φοβίζει ὁ θάνατος, εἶμαι μοναχός κ' ὑπηρέτησα πολεμώντας τήν πατρίδα ..." Εἶχαν ἀποφασίσει νά μέ θανατώσουν ὡς κατάσκοπο.. Ἦρθαν τά Γερμανικά ἀεροπλάνα κ' βομβάρδισαν τό μετόχι τοῦ ὁσ. Διονυσίου ὅπου ἤμουν κρατούμενος .. Δέν ἔμεινε τίποτα ὄρθιο.. ὁ Θεός ὅμως μ' ἔσωσε. Μέ τά πόδια πῆγα εἰς τή μονή τοῦ ὁσ. Διονυσίου εἰς τόν Ὄλυμπο. Μέ φιλοξένησαν οἱ λιγοστοί ἡλικιωμένοι μοναχοί.

Τή νύχτα πού ἔλεγα τούς χαιρετισμούς τῆς Παναγίας μας, εὐωδίασε ὁ τόπος ... Σέ λίγο ἦρθαν οἱ Γερμανοί, ἅρπαξαν τά ἀνεκτίμητα πράγματα τῆς μονῆς. Μᾶς ἄφησαν κ' πήραμε εἰκόνες κ' ἱερά. Φορτώσαμε κ' τήν μεγάλη εἰκόνα τοῦ Ναοῦ εἰς τό ζῶο, ἀλλά μετά ἀπό λίγο ἔπεσε κ' ἕνας Γερμανός τήν πέταξε. Ἐγώ τήν φορτώθηκα - δέν μοῦ εἶπαν τίποτε οἱ Γερμανοί - κ' τήν μετέφερα εἰς τήν πλάτη μου μέχρι τό Λιτόχωρο ὅπου τήν ἔδωσα εἰς τόν πρῶτο χωρικό πού συναντήσαμε. Οἱ Γερμανοί ἔβαλαν δυναμίτες κ' τό ἱστορικό

μοναστήρι τοῦ ὁσ. Διονυσίου ἐν Ὀλύμπῳ ἀνετινάχτηκε ... ἕνας σωρός ἐρείπια ..!!... Μετά ἀπό ἐνάμιση μήνα φυλάκιση, μ' ἐλευθέρωσαν.. Ὁδοιπορῶντας κ' διανυκτερεύοντας ἄλλοτε σέ μοναστήρια κ' ἄλλοτε εἰς σπίτια Χριστιανῶν ἔφθασα εἰς τήν ΠΑΡΟ εἰς τό μοναστήρι μου.. Δέν ἀναπαύτηκα κ' ἔφυγα. Πῆγα εἰς τή μονή ὁσίου Μελετίου εἰς Κιθαιρῶνα Ἀττικῆς κ' ἔμεινα 8 χρόνια.

Μεγάλη ἡ χάρις τοῦ ὁσίου Μελετίου. Μια ἡμέρα ζύμωνα ψωμί. Ἔρχεται ἕνας νεαρός ἀντάρτης ὁπλισμένος κ' μ' ἐρωτοῦσε γιά τήν ἐκκλησία. — „Ποῦ τόν εἴδατε τό Θεό;„

— Ἐγώ τοῦ εἶπα πολλά, ὅτι μέ φώτισε ὁ Θεός, ἐκεῖνος ἀντέλεγε. Μετά ἔφυγε κ' ἐκεῖ εἰς τό παρεκκλήσι βλέπει μιά νεκρή πεταλούδα, ἀφοῦ βεβαιώθηκε ὅτι εἶναι νεκρή, εἶπε: „Θεέ, ἄν ὑπάρχεις, ἄς πετάξει...„ καί ὤ! τοῦ θαύματος! Ἡ πεταλούδα σηκώθηκε κ' ἔφυγε. Αὐτός χλώμιασε κ' ἐπιστρέφοντας μοῦ εἶπε αὐτά. Δόξασα τό Θεό κ' εἶπα: „Παιδί μου, δέν σοῦ τά ἔλεγα πρίν ὅτι ὁ Θεός μας εἶναι ἀληθινός;„

Ἔφεραν ἕνα δαιμονισμένο κορίτσι ἀπό τό χωριό Δαριμάρι. Ἕνα τέταρτο ἄφριζε κ' σπάραζε ἐπάνω εἰς τόν τάφο τοῦ ὁσίου Μελετίου. Μετά σηκώθηκε κ' ἔκαμε τό σταυρό της. Ἦταν καλά.

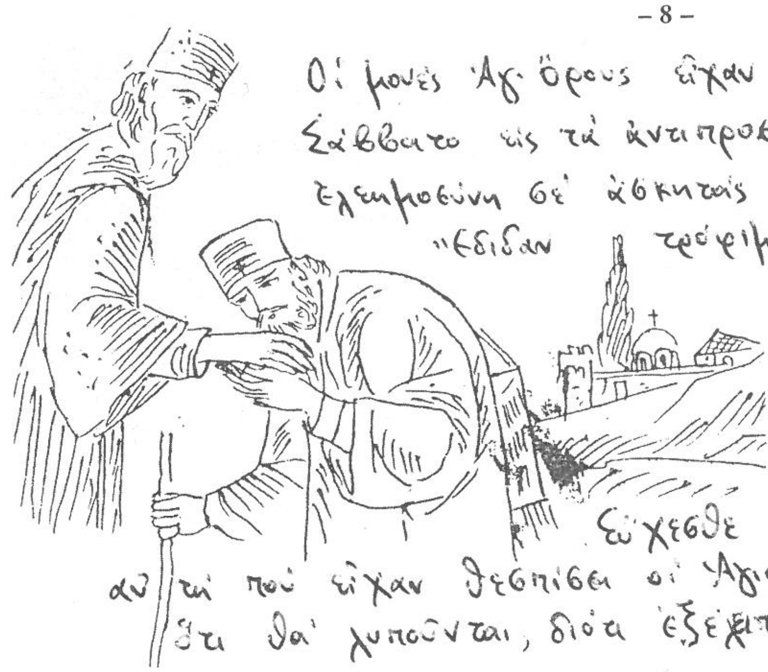
Ἕνας λαϊκός πού ἐργαζόταν εἰς τή μονή, θυμώδης, ὅλο ἔβριζε τούς μοναχούς: „θά σᾶς πετάξω κ' θά σᾶς φάνε τά σκυλιά..„ Τόν συνέλαβαν οἱ Γερμανοί κ' ἀφοῦ τόν ἐκτέλεσαν ὄχι πολύ μακριά ἀπ' τή μονή, τόν πέταξαν κ' σκέπασαν μέ πέτρες. Σέ λίγες ἡμέρες πού τόν βρήκαμε, τόν ἔτρωγαν τά σκυλιά. Ἐλεεινό θέαμα..

Τό ἔτος 1946 πῆγα εἰς τά Καυσοκαλύβια Ἁγ. Ὄρους εἰς τόν Ἁγ. Εὐστάθιο εἰς τόν Γέροντα Ἀνανία κ' ἔμεινα ἕναμιση χρόνο. Βαδίζοντας τά μονοπάτια αὐτοῦ ἄκουγες τήν εὐχή πού βάδιζαν οἱ Ἀσκητές..

« Χαῖρε τό Ἁγιώνυμον Ὄρος τοῦ Ἄθω, χαῖρε.
Χαῖρε πατρίς τῶν ἐπί γῆς πατρίδα μή ἐχόντων
Χαῖρε ὁ εὐωδέστατος κῆπος τῆς Παναγίας,
Χαῖρε σχολή τῶν ἀρετῶν κ' τῆς φιλοσοφίας.
Δεῦτε ἵνα πιστεύσητε ὅτι ἐδῶ ὑπάρχει
σοφίας πλοῦτος ἀληθοῦς πολύς θησαυρισμένος
ἐξ οὗ μόνον ὠφέλειαν οἱ εὐλαβεῖς λαμβάνουν.. »
(Ἱερομ. Ἱερωνύμου Ἁγιοπαυλίτου 1894–1920)

Οἱ μονὲς Ἁγ. Ὄρους εἶχαν τὴν ὡραία συνήθεια κάθε Σάββατο εἰς τὰ ἀντιπροσωπεῖα εἰς Καρυὲς νὰ δίδουν ἐλεημοσύνη σὲ ἀσκητάς, καβιώτας, πτωχούς, ἐργάτας.. "Ἐδίδαν τρόφιμα, ὄσπρια, ψωμί, ἐλιές, κρασί κ.ἄ. ὦ! τί ὡραῖον ἰδανικὸ εἰς τὴν ψυχὴν κάθε ἀνθρώπου, νὰ δίδῃ ἐλεημοσύνη, ὦ! μακαρία ΑΓΑΠΗ, ποῦ ἡ Ἀγάπη..; Εὔχεσθε νὰ ἐπιστρέψῃ ἡ συνήθεια αὐτὴ ποὺ εἶχαν θεσπίσει οἱ Ἅγιοι Κτήτορες.. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ λυποῦνται, διότι ἐξέλιπεν εἰς ἐμᾶς ἡ Ἀγάπη.

Ὁ ἐπίσκοπος Ἀττικῆς διέλυσε τὴ μονὴ ὁσ. Μελετίου, τὴν μετέτρεψε σὲ γυναικεία. Ἐγὼ ἔφυγα κ', ἀφοῦ λίγο ἔμεινα εἰς προφήτη Ἠλία εἰς Ἄμφισσα κ' μονὴ Σαγματᾶ, ἦρθα εἰς Ι. Μονὴ Παντοκράτορος Ἁγ. Ὄρους. Μερικὰ χρόνια ἤμουν ἀρχοντάρης.

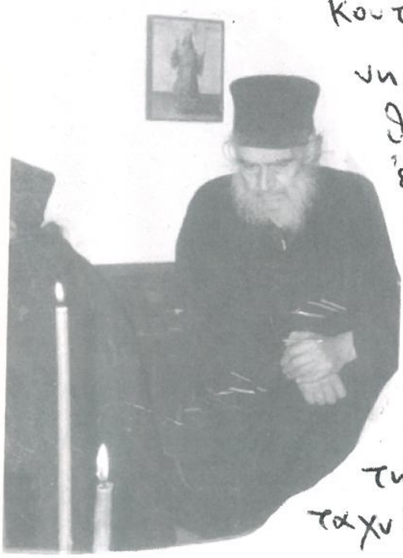
Μετὰ ἔφυγα κ' ἔμεινα εἰς τὸ κελὶ τῶν Ἁγίων Ἀθανασίου κ' Κυρίλλου τῆς Ι. Μονῆς Γρηγορίου εἰς τὴν περιοχὴ Ἄδειν βορείως Καρυῶν 40 λεπτὰ ὁδοιπορίας ἀπόσταση ἀπὸ Καρυές. Ἦταν καλοκαίρι τοῦ 1976, ὅταν πρωτοῆρθα, βρῆκα μία ρωσικὴ εἰκόνα τοῦ φύλακα ἀγγέλου παλαιὰ τοῦ ἔτους 1903. Σκουριασμένη καθὼς ἦταν τὴν καθάρισα κ' τὴν κρέμασα εἰς τὴν πόρτα τοῦ κελλιοῦ. "Ἅγιε Ἄγγελε - εἶπα - ἐδῶ εἶναι ἡ θέση σου, θὰ εἶσαι ὁ φρουρός μου". Ἐκείνη τὴν νύχτα, τὴν ὥρα ποὺ ἔκανα κομβοσχοίνι τὴν ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, σὰν νὰ μὲ πῆρε λεπτὸς ὕπνος, ἄκουσα βήματα κ' κάποιος νὰ θυμιάζει. Ἀπὸ τὸ ναὸ κ' εἰς τὰ δωμάτια.. Ξαφνικὰ ἀνοίγει ἡ

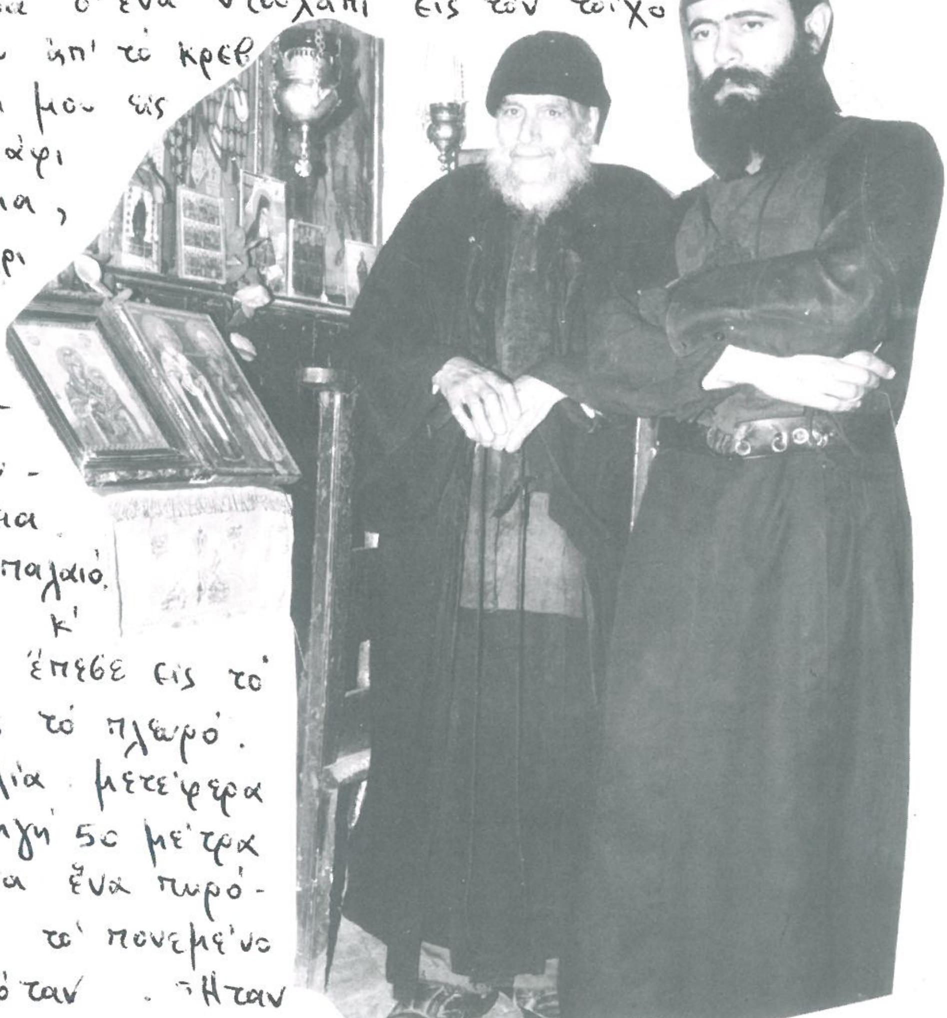

πόρτα μόνη της, ξύπνησα κ' σηκώθηκα όρθιος καί τί βλέπω! Όπως ήταν είς τήν εικόνα ο ίδιος άγγελος μέ τό γαλάζιο σαχάρι, τό θυμιατό κ' τήν λαμπάδα εισήλθε είς τό δωμάτιο κ' μέ θυμίασε. Μετά έγινε άφαντος. Ή ψυχή μου γέμισε χαρά. Τό Πρωί ήλθε ο γείτονας π. Νεκτάριος, τού τά διηγήθηκα κ' μου είπε: „Επειδή τίμησες τόν άγγελο τοποθετώντας τήν εικόνα του είς τήν πόρτα, ήλθε κ' σέ τίμησε θυμιάζοντας. Μήν αμφιβάλλεις, ο δαίμων δέν έχει νά δώσει τέτοια χαρά κ' ειρήνη, μόνο ταραχή, φόβο κ' ανασφάλεια φέρνει είς τήν ψυχή.

Τό 1977 ο π. Γεράσιμος άπ' τήν Κουτλουμουσιανή Σκήτη μου χάρισε μία αγιογραφημένη εικόνα τής Παναγίας μας. Τήν τοποθέτησα σ' ένα ντουλάπι είς τόν τοίχο επάνω άπ' τό κρεββάτι μου είς τό ράφι όρθια, μέχρι νά τήν ταχυδρομήσω σέ μία γνωστή μου οικογένεια.

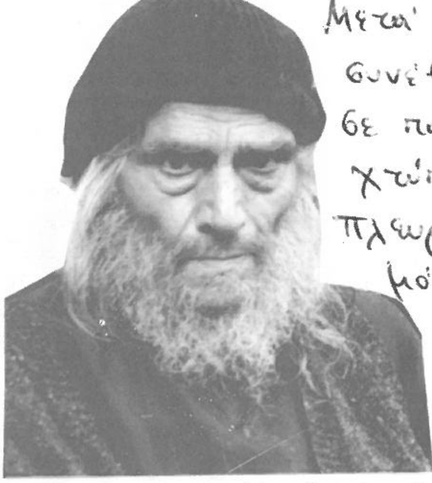

Τό πάτωμα ήταν παλαιό, έσπασε ένα σανίδι κ' καθώς τό πόδι μου έπεσε είς τό κενό, χτύπησα είς τό πλευρό. Πόνος, μέ δυσκολία μετέφερα τό νερό άπ' τήν πηγή 50 μέτρα απόσταση, ζέσταινα ένα πυρότουβλο κ' μ' αυτό τό πονεμένο πλευρό ανακουφιζόταν. Ήταν νύκτα, ώρα προσευχής, ακούω μέσα είς τό ντουλάπι ένα χτύπημα τίκ-τίκ.. όπως χτυπάει ένα χέρι τήν πόρτα.

Παραξενεύτηκα, μά τί νάναι, ἐκεῖ οὔτε γάτα οὔτε ποντίκι οὔτε σκίουρος μπορεῖ νά μπεῖ.. Εἶναι κλειστό κ' πετρότειχος. Κάποιο ἀόρατο χέρι συνέχισε νά χτυπᾶ γιά δεύτερη κ' μετά γιά τρίτη φορά... Ἔκαμα τό σταυρό μου κ' ἄνοιξα. Ἡ εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ἀπό ὄρθια εὑρίσκετο πλαγίως εἰς τό ράφι. Τήν ἀσπάστηκα χαρούμενος κ' ψάλλοντας τό "Ἄξιόν ἐστι". Τήν τοποθέτησα εἰς τό προσκυνητάρι τοῦ ναοῦ. Ἀπό τήν στιγμή ἐκείνη δέν πονοῦσα .. εἶχα γίνει καλά!

Μετά ἀπό λίγο διάστημα συνέβη παρόμοιο. Ἔσπασε πάλι ἕνα σκνίδι κ' χτύπησα πάλι εἰς τά πλευρά. Δυσκολευόμουν μόνος μου, ὑπομονές... πόνοι... ἕνα βράδυ βλέπω εἰς τόν ὕπνο μου κάτι σάν σφαίρα νά πέφτει ἀπ' τόν οὐρανό. Μέ χτύπησε ἐκεῖ πού πονοῦσα, ἦταν φοβερό, ξύπνησα κ' αἰσθανόμουν ὡς παράλυτος. Δόξα τῷ Θεῷ, ἀναφώνησα, κινῶ τά χέρια μου, τά πόδια μου ... δέν πονῶ, τινάχτηκα ὄρθιος κ' εὐχαρίστουσα τό Θεό. Ἀπίστευτο! ἤμουν τελείως καλά. Τήν ὥρα πού προσευχόμουν εἰς Αγ. Ἀθανάσιο κ' Ἅγιο Κύριλλο, αἰσθάνομαι ἕνα χέρι στοργικά νά μέ χτυπᾶ εἰς τήν πλάτη κ' πλημμύρισε ἡ ψυχή μου χαρά. Τό πρωΐ πῆγα εἰς τό Μπουραζέριο, πήγαινα συχνά κ' ἐξομολογούμην εἰς τόν Γέρ. Χαράλαμπο τόν μετέπειτα ἡγούμενο τῆς Ι.Μ. Διονυσίου. Ὅταν εἶπα αὐτά εἰς τόν Γέροντα Χαράλαμπο, συγκινήθηκε, σηκώθηκε κ' μέ ἀσπάστηκε εἰς τό κεφάλι. Ὁ Γέροντας Σάββας δέν κρατοῦσε ὑπο-

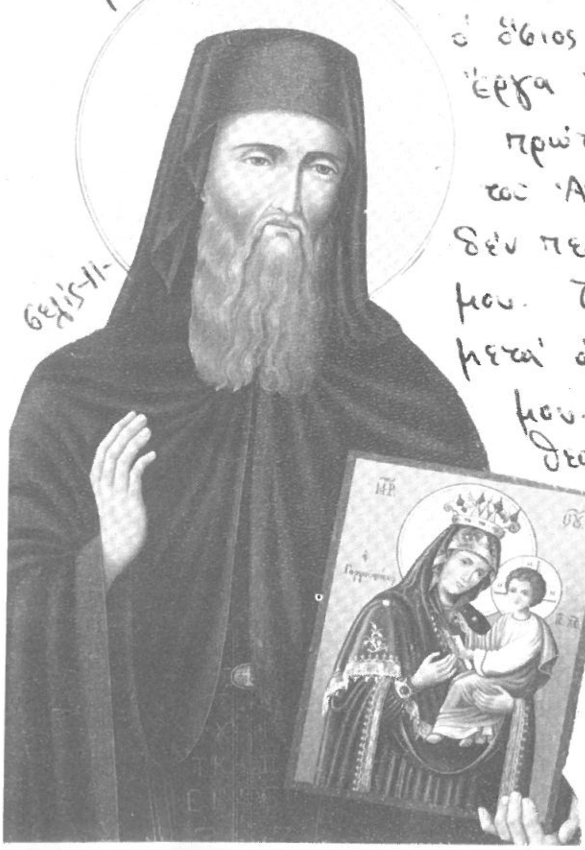
κανένας δέν ἔρχεται νά κοινωνήσει

Στεκόμεθα εἰς τό θυσιαστήριον, καί κανένας δέν ἔρχεται νά κοινωνήσῃ... Ὦ ἄνθρωπε· δέν εἶσαι ἄξιος νά μεταλάβῃς, λοιπόν οὐδέ τάς ἄλλας εὐχάς τῆς λειτουργίας εἶσαι ἄξιος νά ἀκούσῃς. Ἀκούεις τόν διάκονον, ὅστις στέκεται καί φωνάζει, ὅσοι εἶσθε εἰς μετάνοιαν, ὅλοι παρακαλέσατε τόν Θεόν νά σᾶς συγχωρήσῃ· ὅσοι δέν μεταλαμβάνουσιν, εἰς τήν μετάνοιαν ἀκόμη τῶν ἁμαρτιῶν τους εὑρίσκονται. Λοιπόν τί στέκεσαι; ἄν εἶσαι ἀπό τούς μετανοοῦντας, δέν ἠμπορεῖς νά μεταλάβῃς... Καί σύ στέκεις θρασέως καί βαρβαρικά· εἰδέ καί δέν εἶσαι ἀπό τούς μετανοοῦντας, ἀλλά ἀπό τούς ἔχοντας ἄδειαν νά μεταλάβουν, πῶς δέν φροντίζεις νά μεταλάβῃς; πῶς δέν νομίζεις τήν κοινωνίαν διά μεγάλον χάρισμα, ἀλλά καταφρονεῖς;... Ὁ Χριστός εἰς κάθε λειτουργίαν ἔρχεται νά ἰδῇ ἐκείνους, ὅσοι κάθηνται εἰς τήν τράπεζαν, καί λέγει καί τώρα εἰς ἕκαστον μέσα εἰς τό συνειδός· φίλοι πῶς στέκεσθε ἐδῶ μέσα εἰς τήν Ἐκκλησίαν χωρίς νά ἔχετε ἔνδυμα γάμου; δέν εἶπε, διατί ἐκάθησας εἰς τήν τράπεζαν; ἀλλά·...ὅτι δέν εἶναι ἄξιος μ ή τ ε ν ά ἔ μ β η μέσα εἰς τήν Ἐκκλησίαν... δέν τοῦ εἶπε διατί ἐκάθισες; ἀλλά, διατί ἐμβῆκες; Αὐτά τά ἴδια φωνάζει καί τώρα ὁ Χριστός εἰς ὅλους ἡμᾶς, διότι ἀναιδῶς στεκόμεθα καί μέ αὐθάδειαν· διότι πᾶς ὁ μή μεταλαμβάνων ἀναιδῶς ἵσταται... Ἀλλά λέγεις ὅτι εἶσαι ἀνάξιος· λοιπόν ἀνάξιος εἶσαι καί νά ἀκούσῃς καί τάς ἁγίας ἐκείνας εὐχάς, ἐπειδή τό Πνεῦμα τό ἅγιον κατεβαίνει, ὄχι μόνον εἰς τά μυστήρια, ἀλλά καί εἰς τάς ψαλμῳδίας ἐκείνας.

Ἁγ. Μακαρίου Κορίνθου, Περί τῆς συνεχοῦς Μεταλήψεως, ἔκδ. 1961, σελ. 52, 53

σελίς -11-

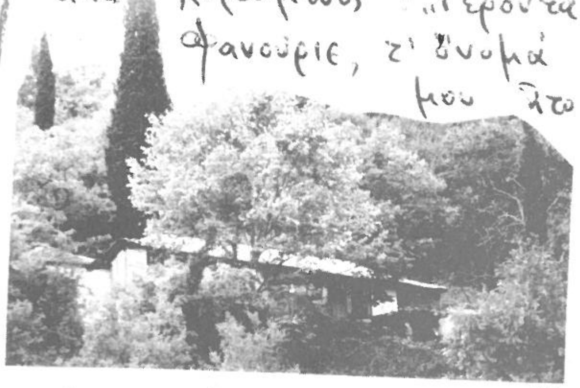
Τακτικούς, τό 1984 έγινε ή εξαίρεση κ' μέ κράτησε, έμενα,
τόν άχρηστο Αλύπιο. Ήταν 70 ετών, υπέφερε με καρδιακή
ανεπάρκεια κ' φλεβίτιδα. Τό 1986 μέ έγραψε ή Ι.Μ. Παν-
τοκράτορος εις τό κελί Αγ. Νικολάου κ' Οσ. Νικοδήμου του Αγιο-
ρείτου εις Καψάλα όπου τά έτη 1794 έως 1805 έζησε
ο όσιος Νικόδημος κ' έγραψε τά περισσότερα
έργα του. Όταν γιά

σελίς -11-

πρώτη φορά είδα τό ναό
του Αγ. Νικολάου, τά έχασα
δέν περιγράφεται ή χαρά
μου. Τό κοσμικό μου όνομα ήτο Νικόλαος κ'
μετά από έξι χρόνια εύρισκα πάλι τόν άγιό
μου. Απέναντι, είναι τό κελί του οσίου
Θεοφίλου του μυροβλύτου, έτρεξα κ'
είπα χαρούμενος: „Γέροντα
Φανούριε, τ' όνομά
μου ήτο

ο Γέρων Φανούριος

Νικόλαος κ' τώρα μέ
τόν Γέροντά μου ήρθαμε γείτονές σου, ή χαρά μου δέν
λέγεται..." — „Εγώ σέ καταλαβαίνω ...." — κ' συ-
νέχισε νά διηγείται τήν ιστορία του ... „Ήμουν 15
ετών, όταν μ' έστειλαν οι γονείς μου από τή Ρουμανία εις τό
Αγ. Όρος. Τά τελευταία λόγια του πατέρα μου ήταν τά εξής:
„Παιδί μου Βασίλη, σέ αφιερώνουμε εις τήν Παναγία, νά ζή-
σεις μέ υπακοή κ' υπομονή, νά ευαρεστήσεις εις Θεόν διά νά
σώσει εμάς τούς γονείς σου ο Θεός, από τήν αγία σου ζωή."
Έζησα τριάντα χρόνια εις τή Ρουμάνικη Σκήτη Τιμίου Προ-
δρόμου. Μετά αποφάσισα νά ασκητέψω εις τήν Καψάλα. Η Ι. Μο-
νή Παντοκράτορος μου έδωσε αυτό τό κελί. Όταν είδα γιά

ο π. Φανούριος, νέος μοναχός ↓

πρώτη φορά τό ναό, είδα τόν Αγ. Βασίλειο εις τό
τέμπλο. Ερώτησα τόν προϊστάμενο μονής που
είχαμε έλθει μαζί κ' μου είπε: „Ναί, ή
μνήμη του κελλιού είναι εις τόν Αγ. Βασί-
λειο, αλλά επειδή είναι ενταφιασμένο τό
λείψανο του οσ. Θεοφίλου, είναι γνωστό ως

κελί του ὁσ. Θεοφίλου. Τις πρώτες ήμέρες ἐργαζόμουν νά καθαρίσω τήν πηγή, τόν κῆπο, τά μονοπάτια κ' συντόμευα τίς ἀκολουθίες. Μία νύχτα εἶδα ὅτι ἕνα κυπαρίσσι ἀπ' αὐτά πού εἶναι δίπλα εἰς τό ναό ἔπεσε κ' κατέστρεψε τόν τροῦλο. Ἐγώ ἔλεγα πῶς θά τό διορθώσω. τά

ζημιά ἔγινε!.. Τότε βλέπω σέ ἀπόσταση 30-40 μέτρα ἀπ' τό μονοπάτι ἕναν ἐπίσκοπο μέ ἀρχιερατικά κ' ἕναν μοναχό. Ἔμοιαζαν, ὅπως εἰς τήν εἰκόνα, μέ Μέγα Βασίλειο κ' ὅσιο Θεόφιλο. Ὁ μοναχός μόνο μοῦ μίλησε αὐστηρά: «Νά μήν ἀφήνεις τά μοναχικά σου καθήκοντα, ἐμεῖς θά φροντίζουμε τό κελί..»

δέν γιορτάζουν ἀληθινά

Δέν ἠμποροῦν νά ἑορτάσουν ἀληθινά. ἤ τάς Κυριακάς. ἤ τάς ἄλλας ἑορτάς τοῦ χρόνου. ὅσοι δέν εἶναι προετοιμασμένοι εἰς ἑκάστην ἑορτήν νά μεταλάβουν τό Σῶμα καί Αἷμα τοῦ Κυρίου μας... Πλανῶνται δέ, ἄν νομίζωσι Πάσχα καί ἑορτάς τάς πλουσίας ἀρτοκλασίας, τάς

λαμπράς λαμπάδας, τά εὐώδη θυμιάματα, τά ἀργυρᾶ καί χρυσᾶ σκεύη μέ τά ὁποῖα στολίζουσι τάς ἐκκλησίας. Διότι ταῦτα δέν ζητεῖ ὁ Θεός ἀφ' ἡμῶν κατά πρῶτον καί κύριον σκοπόν... Καλά ναί, καί αὐτά εἶναι, ὅμως σύν αὐτοῖς πρέπει νά προσφέρωμεν μάλιστα καί τήν ὑπακοήν εἰς τάς ἁγίας τοῦ Κυρίου μας ἐντολάς, καί νά προτιμῶμεν αὐτήν περισσότερον ἀπό ὅλα αὐτά... Ὁ δέ ἀπόστολος Παῦλος λέγει: «Θυσίαν καί προσφοράν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δέ κατηρτήσω μοι»... τό νά μεταλαμβάνω τό πανάγιον σῶμα τοῦ Υἱοῦ σου.

Ἁγ. Μακαρίου

Ὁ Γέροντας Παΐσιος πού μᾶς ἔδωσε τό κελί αὐτό τοῦ Ἁγ. Νικολάου ἐκοιμήθη τυφλός. Συνήθιζε ἐκ καρδίας νά δοξάζει τόν Κύριον κ' συχνά ἔλεγε μέ δάκρυα: «Πανάγαθε Κύριε, ὅλος ἀγάπη εἶσαι..»!!

«Πανάγαθε, Κύριε, ὅλος ἀγάπη εἶσαι!»

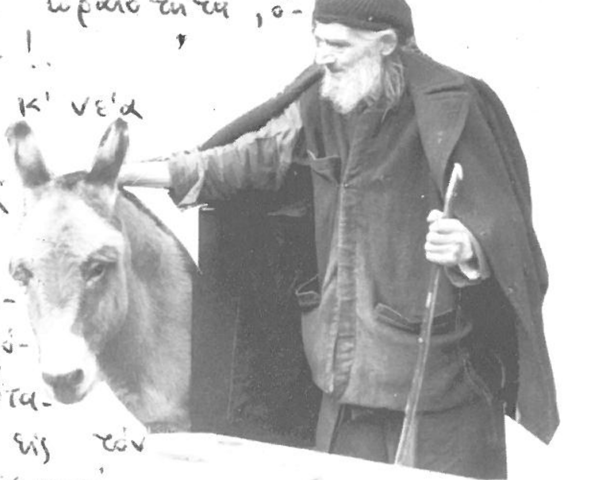
← ὁ Γέροντας Παΐσιος

Ενθυμοῦμαι, μία φορά τό 1986 μᾶς ἐπισκέφθηκε →

ὁ π. Ἀρσ. κ' ἐξηγήθηκε τὸ ἑξῆς: «Ἡ ἀδελφή μου ἀρρώστησε βαριὰ μὲ καρκίνο κ' ἦταν κατάκοιτη μὲ φρικτοὺς πόνους. Ὅταν τὴν εἶδα νὰ δοξάζει τὸν Θεὸν κ' νὰ ζητᾶ κι ἄλλους πόνους ἀπ' τὸν Θεόν, ἐθαύμασα κ' ντράπηκα, διότι τόσα χρόνια μοναχὸς δὲν ὑπομένω οὔτε τὸν πονόδοντο, ἂν κ' ἀκούω εἰς τοὺς ψαλμούς: "δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως". Ὁ ἅγ. Ἰωάν. ὁ Χρυσόστομος λέγει: "Τὸ πολυτιμότερο ἀγαθὸ διὰ τὸ σῶμα εἶναι ἡ ὑγεία, ὅταν παραχωρήσει ὁ Θεὸς ἀσθένεια κ' ὑπομείνουμε δοξάζοντας Αὐτόν, συγχωροῦνται ἁμαρτίες. Ἡ ἀρρώστεια εἶναι πολυτιμότερο διὰ τὴν ψυχήν". Ἡ ἀδελφή μου ἐκοιμήθη κι ἐγὼ προσευχόμουν γιὰ ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς της κ' πλημμύριζα χαρά, τὸ ὁποῖο εἶναι μία ἀπόδειξη τῆς χαρᾶς ποὺ ἀπολάμβανε εἰς τὴν χαρὰ τοῦ Οὐρανοῦ. Μετὰ ἀπὸ καιρὸ βλέπω εἰς τὸν ὕπνο μου, ὅταν ἤμουν σ' ἕναν κῆπο μὲ ὡραιότητα, ὅλο ἄνθη, φυτὰ ... εὐωδίες. Τί μεγαλεῖο!..

Βλέπω τὴν ἀδελφή μου λευκοφορεμένη κ' νέα δακτυλοδεικτῶντας μοῦ εἶπε: "Οὐδὲν ἀπὸ τὰ τοῦ κόσμου ἀξίζει παρὰ μόνον νὰ εὐαρεστήσεις εἰς τὸν Θεόν". Ξύπνησα κ' ἤμουν ὅλος χαρά. Τὰ λόγια αὐτὰ χαράχτηκαν εἰς τὴν ψυχή μου. Ὅταν ἀργότερα ἔπαθα κήλη κ' πονοῦσα κ' δίσταζα γιὰ ἐγχείρηση, μία νύχτα πάλι εἰς τὸν ὕπνο μου ἦρθε ἡ ἀδελφή μου κ' μὲ αὐστηρότητα μοῦ εἶπε: "Τί στενοχωριέσαι; Λάδι ἀπ' τὸ καντήλι τῆς Παναγίας νὰ βάλεις κ' θὰ γίνεις καλά". Ξύπνησα κ' ζητοῦσα συγχώρηση ἀπ' τὸν Θεὸ γιὰ τὴν ὀλιγοπιστία μου. Ἐχρίστηκα μὲ λάδι κ' εἶμαι καλά». Καὶ ὁ Γέροντας συνέχισε, ἐνῶ ἔκλαιγε: «Σὲ μένα τὸν ἁμαρτωλό, ἔστειλε ὁ Θεὸς τὴν ἀδελφή μου νὰ μοῦ εἰπῆ, τί ἔπρεπε νὰ κάνω ...»

....

«Ἔλαβα ἕνα γράμμα μὲ κάτι ἀξιοθαύμαστο:

«Ἤμουν ὀρφανὸς ἀπὸ πατέρα κ' ἄπιστος. Ἔζησα ὡς ἔφηβος μὲ ἀσωτίες κ' ἁμαρτίες κ' ἔμεινα μερικὰ χρόνια εἰς τὴν φυλακὴ ὅπου μετε-

Τὰ τέσσερα ἰατρικά

Αὐτὰ τὰ τέσσερα εἶναι τὰ ἰατρικὰ διὰ τὸν καθένα· τὸ πρῶτο εἶναι νὰ συγχωρῆτε τοὺς ἐχθρούς σας· τὸ δεύτερον ὅταν ἐξομολογῆσθε νὰ λέγετε ὅλα σας τὰ ἁμαρτήματα καθαρά· τὸ τρίτον νὰ μὴ κατηγορῆτε ἄλλον ἀλλὰ τὸν ἑαυτόν σας, τὸ τέταρτον, νὰ ἀποφασίσῃς μὲ στερὰν γνώμην καὶ ἀπόφασιν, καλύτερα νὰ χύσῃς τὸ αἷμά σου, παρὰ νὰ ἁμαρτήσῃς πλέον. Καὶ ὅστις τὰ βάλει μέσα εἰς τὴν καρδίαν του αὐτὰ τὰ τέσσαρα, νὰ ἀποθάνῃ ἐκείνην τὴν ὥραν σώνεται· εἰ δὲ χωρὶς αὐτὰ χιλιάδες καλὰ νὰ κάμῃ, εἰς τὴν κόλασιν πηγαίνει.

(Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ)

νόμισα. Ἕνα χρόνο πρίν ἀποφυλακισθῶ, αὐτοκτόνησε ἡ μητέρα μου. Τώρα δέν εἶχα κανέναν. οἱ πρώην φίλοι μου, οἱ ἀλητοπαρέες δέν ὑπῆρχαν πλέον γιά μένα. Προσευχόμουν νά μέ φωτίσει ὁ Θεός γιά ἕνα χριστιανικό γάμο ἤ νά γίνω μοναχός. Γνώρισα τήν Ν., ἀρραβωνιαστήκαμε κ' σύντομα ἔγινε ὁ γάμος μας. Σᾶς στέλνω τή φωτογραφία μας νά εὔχεσθε νά ζοῦμε, ὅπως θέλει ὁ Θεός. Ἡ πεθερά μου Βαλ.. εἶναι 41 ἐτῶν κ' εἶναι εἰς τό ἀναπηρικό καροτσάκι, τά χέρια της κομμένα εἰς τούς ἀγκῶνες κ' τά πόδια της κομμένα εἰς τούς μηρούς. Τώρα δοξάζει τόν Θεόν κ' ὑπομένει.. Τί εἶχε συμβεῖ;

Ὅταν ἦταν νέα ἔγινε φιλονικία μέ χριστιανούς γιά τήν ὕπαρξη θεοῦ, ἡ Β.. τούς εἶπε: „Δέν πιστεύω ὅτι ὑπάρχει Θεός, ἄς μοῦ κόψει τό χέρι κ' θά πιστέψω..„ Ἡ συζήτηση ἔληξε τέλος. Μετά ἀπό ἡμέρες, καθώς ταξίδευε τό τραίνο, ἐκτροχιάστηκε.. Πολύνεκρο τό δυστύχημα.. Ἡ πεθερά μου.. πολύ βαριά τραυματίστηκε.. οἱ γιατροί της ἔκοψαν τά χέρια κ' τά πόδια. Ἀπ' αὐτό ἔγινε πιστή κ' ὑπομένει τήν ἀναπηρία της,,..

- - -

Ἕνα θαῦμα ἀπό διήγησιν τοῦ γείτονά μας π. Μ. Καψαλιώτου „Ἤμουν ναυτικός, πρίν τό γάμο μου, ἐνῶ ἤμουν μόνος εἰς τό δωμάτιο, ἄκουσα κάτι σάν νά σχίζεται κ' ἔγινε σεισμός. εἰς τό χέρι μου εὑρέθη ἕνα ἀσημένιο - ὡς τό γραμματόσημο - μέ τόν ἁγ. Συμεών τόν Θεοδόχο βαστάζοντα τόν Ἰησοῦν.

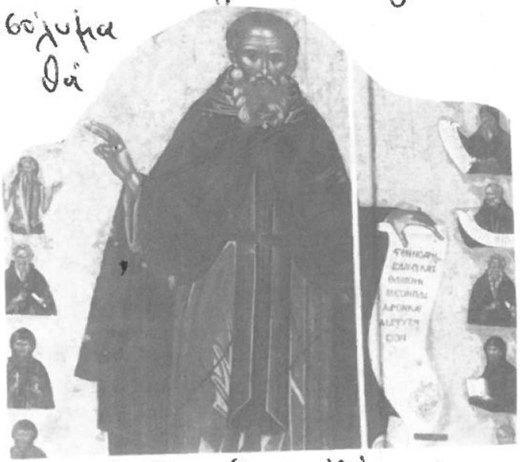

Φιλοῦσα πάλι κ' πάλι τό εἰκόνισμα.. εὐχαριστοῦσα τόν Θεόν.. διαπίστωσα ὅτι οὐδείς ἄλλος ἀντελήφθη σεισμό, ἔγινε μόνο γιά μένα. Δέν εἶπα τίποτε ...ποιός θά μέ πίστευε; Ἀγόρασα ἀλυσίδα κ' τό φοροῦσα πάντοτε. Μετά ἀπό καιρό μέ παρέσυραν: „Εὐστάθιε, γνωρίζουμε ὅτι ζεῖς χριστιανικά κ' δέν ἁμαρτάνεις στά λιμάνια, σέ θέλουμε σήμερα μαζί μας, ἕνα περίπατο εἰς τήν πόλη, ὑποσχόμεθα δέν ἔχει γυναῖκες..„. Τούς ἀκολούθησα. Πήγαμε γιά καφέ, ποτό, δεύτερο ποτό.. μέθυσα, πήγαμε σέ μπάρ κ' τέλος ἁμάρτησα μέ μιά πόρνη.. Περισσότερο λυπήθηκα, ὅταν

συνήλθα ότι φορούσα αυτό κ' αμάρτησα. Ξαφνικά τό έχασα παραδόξως, όπως είχε έλθει άπ' τόν ουρανό. Έκλαιγα.. τό εξομολογήθηκα κ' κάθε ημέρα ζητούσα συγχώρηση. Μιά βραδυά έκλαιγα, χτυπούσα τό κεφάλι μου νά μέ συγχωρέσει ο Θεός, αισθάνομαι, όπως την πρώτη φορά, σεισμό κ' θόρυβο, είς τό χέρι μου ήλθε τό χαμένο εικόνισμα.. Μέ τί χαρά κι δάκρυα ευγνωμονούσα τόν Κύριον .. Πέρασαν χρόνια κ' σέ κάποιο λιμάνι συνέβη παρομοίως μέ την πρώτη φορά ... μεθύσι κ' πορνεία ..

Μετά άπ' αυτό έφυγε γιά πάντα.. τό εικόνισμα. Σ' όλη μου τή ζωή κλαίω γι' αυτό. Έπαθε ή μέση μου κ' πονούσα.

Χώρισα κ' μέ τή γυναίκα μου.. είχαμε κι' ένα αγόρι.. Έγινα μοναχός είς Μονή αγ. Σάββα είς Ιεροσόλυμα

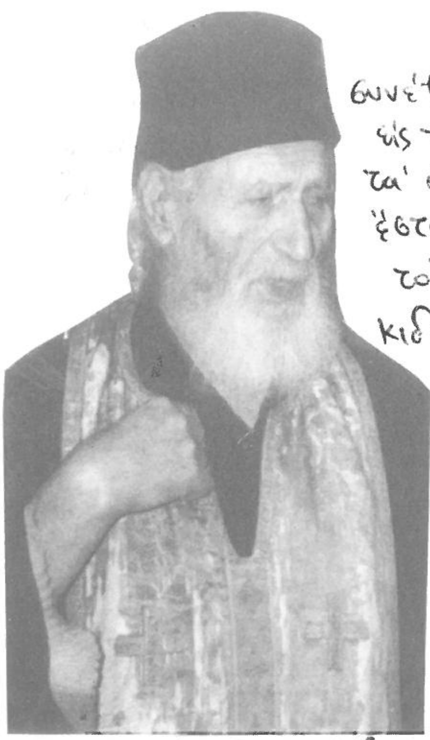
Οί ιατροί αποφάσισαν εγχείρηση, γιατί θά γινόμουν παράλυτος. Την Μ. Εβδομάδα βοηθούσα είς καθαριότητα ναού κάτι σήκωσα κ' έμεινα 22 ημέρες κατάκοιτος μέ πόνους. Μιά νύχτα, την ώρα του Όρθρου παρακαλούσα τόν όσιο Σάββα λέγοντας, δέκα χρόνια σου ζητώ υπομονή, τώρα είμαι κατάκοιτος κ' μέ φροντίζει ο νέος μοναχός, κ' ή μονή τόν έχει ανάγκη .. τί θά γίνει; " Είδα ότι ήμουν είς τό ναό, έμπρός είς τό ολόσωμο, άφθαρτο άγ. λείψανό του. Τόν είδα νά ζωντανεύει κ' νά μέ κρατά άπ' τους ώμους βυθίζοντάς με πρός τά κάτω. Κράτησα τά χέρια του .. "Αγιε του Θεού, δέν σ' αφήνω άν δέν μέ θεραπεύσεις .... Μ' ευλόγησε λέγοντας: "Από τώρα είσαι καλά" . Ξύπνησα κ' έτρεξα είς τό ναό, κάνοντας μετάνοιες έμπρός είς τό άγ. λείψανο. Ήμουν καλά! Όταν πήγα είς νοσοκομείο Βούλας, Πειραιά, γιά την αργοπορία μου, οί γιατροί διαμαρτυρήθηκαν. Έγιναν ακτινογραφίες είς την μέση μου κι ήταν ο υπεύθυνος ιατρός τίς

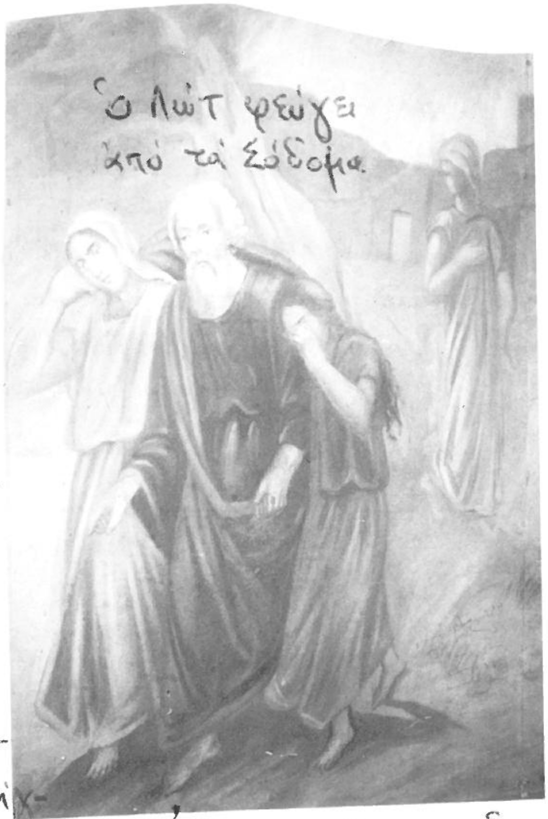
είδε, κοίταξε πάλι κ' πάλι σιωπηλά. Γνώριζε πολύ καλά τό πρόβλημά μου.. Σηκώνοντας τά χέρια του πρός τόν ουρανό, φώναξε δυνατά κ' τόν άκουγε πλήθος ανθρώπων, διότι ήτο ώρα εφημερίας: "Μέγας είσαι Χριστέ μου, αυτό είναι έργο δικό Σου κι όχι δικό μας .. Πάρε, πάτερ τίς ακτινογραφίες, πήγαινε στό μοναστήρι σου κ' νά εύχεσαι γιά εμάς" ..

- - - - - -

Θαύμα του αρχαγ. Μιχαήλ πού →

συνέβη τήν δεκαετία τοῦ 1960 εἰς τόν παπα-Ν..., ὅταν μετά ἀπό τριάντα χρόνια τόν ἔστειλε ὁ Γέροντάς του εἰς τό χωριό του εἰς τήν Χαλκιδική. Κάποιοι χωριανοί του τόν εἶδαν περιφρονητικά. Εἰς τήν ἑορτή, τήν ὥρα τῆς Θ. Λειτουργίας ἐμφανίζεται ξαφνικά ὁ ἀρχάγγ. Μιχαήλ μ' ὅλη του τή δόξα κ' λέγει εἰς τόν π. Ν. «Μέ γνωρίζεις;» Ὁ ἱερεύς ἐξεπλήττετο ἀπ' τή λαμπρότητά του. Λέγει ὁ ἀρχάγγελος: «Θά δεῖς τί θά γίνει διά νά μή σέ χλευάζουν...» Ὅταν ὁ ἱερεύς εἶπε τό «Ἄνω σχῶμεν» ἐσηκώθηκε ὁ ἱερεύς εἰς τόν ἀέρα μερίπου ἕνα μέτρο. Οἱ ἐκκλησιαζόμενοι, βλέποντας αὐτό, ἔπεσαν εἰς τά γόνατα κ' ἀναφωνοῦσαν «ὁ παπάς μας εἰς τό ἀέρα...» κ.λπ. Ὅταν εἶπε τό: «Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ» σάν νά ἔπεσε κατέβηκε κ' ἀκούστηκε εἰς τό δάπεδο τό χτύπημα τῶν ποδῶν του. Ἡ τοπική ἐφημερίδα ἔγραψε τό θαῦμα αὐτό: «Ἁρπαγή ἱερέως στόν ἀέρα»

- - - - - - - - - -

Ὁ Γέροντας Σάββας ἔγραψε διαμαρτυρίας πρός ἡγουμένους, μοναχούς κ' ἐπισκόπους διά τήν αἵρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Ἔγραψε: «Θεωρῶ καθῆκον παντός ὀρθοδόξου νά διαμαρτυρηθῶμεν πρός αὐτούς πού φρονοῦν Παπικά κ' ἀντορθόδοξα πού θέλουν τήν ἕνωσιν. Ἡμεῖς γεννηθήκαμε Ὀρθόδοξοι, οἱ γονεῖς μας μᾶς βάπτισαν Ὀρθόδοξα, μεγαλώσαμε ὀρθόδοξα κ' θέλουμε νά πεθάνουμε Ὀρθόδοξοι. Ἕως πότε θά ἀνεχώμεθα κ' θά σιωποῦμε;»

Εἰς ἐπιστολήν 12-Ὀκτ. 1987 πρός τόν Γέροντα Θεόκλητον Διονυσιάτην μεταξύ ἄλλων γράφει: «Ἔρχομαι κι ἐγώ νά σᾶς φωνάξω με γιά τόν κίνδυνον πού διέρχεται ἡ Ὀρθοδοξία κ' συνάμα τό ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ με τή δήλωση τοῦ Πατριάρχου ὅτι εἶναι ἐλεύθεροι ὅλοι νά κοινωνοῦν ἀπό καθολικούς κ' τἀνάπαλιν, δηλαδή μ' αὐτόν τόν τρόπον ἔχουν "κλείσει" τήν ἕνωση, δηλ. τήν ὑποδούλωση τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τόν πάπα. Φοβερόν!.. ..ἡ ὑμετέρα ὑπόδειξη πρός τούς ἰσχυρούς πιστεύω νά γίνει σεβαστή ... ὁ λόγος σας θά ἔχει ἀπήχηση ..ἐάν ὁ πατριάρχης δέν ἀνακαλέσει.. νά μήν πᾶνε μέ τήν θείαν εἰκόνα τῆς Παναγίας στήν Ἀθήνα ..νά μᾶς ἀναθεματίζουν οἱ μετέπειτα γενεές..... Τόν λόγον, πάτερ, τόν ἔχετε... διότι ἔχετε χιλιάδες ὁμιλ-

ες κ' ἄρθρα, διότι ὅλο τό μελάνι κ' τό χαρτί κ' ὁ κόπος σας πηγαίνει στό κενόν ...Εὔχομαι ὅπως οἱ θεῖοι Πατέρες πού ἁγίασαν τό Αγ. Ορος νά μᾶς σκεπάσουν ἀπό τήν λαίλαπα τῶν κακοδόξων».

Πρός ἡγούμενο μιᾶς Ι.Μ. Αγ. Ὄρους ἔγραψε: «...Ἐάν δέν ἀλλάξετε γραμμή πορείας τό Ἅγιον Ὄρος γρήγορα θά τό κάμετε σκέτο ὄρος κ' θά ἔχετε τήν εὐθύνη κ' τά ἀναθέματα τῶν Ἁγίων Πατέρων. Μᾶς λέτε ὅτι εἴμαστε ἐκτός Ἐκκλησίας, διότι δέν μνημονεύομε τόν Πατριάρχη. Εἴμαστε ἔξω ἀπό τήν συναγωγή Φαναριωτῶν, Χαρκιανάκη, Ιακώβου ... κ' ἐντός τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῶν Συνόδων, Μαρτύρων κ' Ἁγίων. Εὔχομαι νά τό καταλάβετε σ' αὐτή τήν ζωήν κ' ὄχι στήν ἄλλη ὅτι κακῶς κάνετε πού μνημονεύετε Παπολάτρες πού συλλειτουργοῦν μέ τόν πάπα Ρώμης κ' διώκετε τούς Ὀρθοδόξους κελλιώτας. Πληροφοροῦμαι ὅτι δέν ἀφήσατε νά γίνει μία Λειτουργία στή Σκήτη γιά τόν Αγ. Μάρκο τόν Εὐγενικό. Ντροπή! Ἔτσι τιμᾶτε τόν στῦλο τῆς Ὀρθοδοξίας; .... Εὔχομαι ἄξιοι διάδοχοι τοῦ Ἱερομάρτυρος Κοσμᾶ τοῦ «Πρώτου», γιατί ὁ ἄλλος δρόμος ὁδηγεῖ πρός τούς «τυμπανιαίους στήν Λαύρα», μέση λύσις δέν ὑπάρχει. Γέρων Σάββας μοναχός ἀμόναχος, ἀλλά Ὀρθόδοξος 21-4-1991

Ἐκ τοῦ Ἱεροῦ κελλίου Ἁγίου Νικολάου, Καψάλας Καρυῶν Ἁγ. Ὄρους.

Ὁ σεβαστός Γέροντας π. Σάββας ἠκολούθει τάς 19 Μονάς τοῦ Ἁγ. Ὄρους, νομίζων, ὅπως πολλοί, ὅτι πρέπει εἰς τά τῆς Πίστεως νά κάνωμεν καί ὡρισμένας οἰκονομίας, ἄχρι καιροῦ!...

Ἦτο ὅμως καλοπροαίρετος καί ἐνάρετος.

Τοῦτο εἶχον ἐκμεταλλευθῆ οἱ μνημονεύοντες καί κοινωνοῦντες μέ οἰκουμενιστάς νεοαγιορεῖται καί εἶχον πλαισιώσει τόν Γέροντα μέ συνεχεῖς ἐπισκέψεις. Εἶχον τοῦτον ὡς παράδειγμα πρός μίμησιν. Ἐάν ὁ ζῆλος ἦτο καλός, ἔλεγον εἰς τούς ὑποτακτικούς των, δέν θά τόν ἠκολούθει καί ὁ ἐνάρετος π. Σάββας;

Ὅμως διεψεύσθησαν! Ὅταν ὁ «πατριάρχης» Δημήτριος συνελειτούργησεν μέ τόν πάπαν τῆς Ρώμης τόν Δεκέμβριον τοῦ 1977, τότε ὁ Γέροντας ἐξανέστη! Δέν ἠνέχθη ἡ ψυχή του νά εὑρίσκεται εἰς μίαν τοιαύτην, **ἀνοικτά οἰκουμενιστικήν «ἐκκλησίαν»**. Ὁμοῦ μέ ἑτέρους συνασκητάς του διεμαρτυρήθη καί διεχώρησεν τήν εὐθύνην του ἀπό τούς ἄλλους ἁγιορείτας πού ἀκολουθοῦν τάς 19 Μονάς.

Διέκοψεν τόν ἐκκλησιασμόν του εἰς τάς 19 Μονάς καί εἰς ὅλα τά κελλία καί ἐξαρτήματα πού ἀκολουθοῦν αὐτάς.

Ὅλοι οἱ μνημονεύοντες ἐξανέστησαν.

Μοναστηριακοί καί κελλιῶται προσέτρεξαν νά μεταπείσουν τόν Γέροντα. Ἐστάθη ἀδύνατον. Αἱ ἐνοχλήσεις, ὅμως ἀπέβησαν συχναί καί φορτικαί.

Καταχωροῦμεν ἐπιστολήν του ἐν ἀντιγράφῳ τήν ὁποίαν ἀπέστειλεν εἰς συνασκητήν του παρενοχλοῦντα.
Ἡ ἐπιστολή του ἔχει ὡς ἑξῆς:

«**Κελλίον Ἅγιος Νικόλαος Καψάλα**
13 Αὐγούστου 1991
Ἀγαπητέ π. Νικόδημε, εὐλογεῖτε.

Κατά τήν ἐπίσκεψίν σου, πρό ἡμερῶν, εἰς τό κελλίον μας, ἐπανέλαβες τούς ἀνορθοδόξους «δογματισμούς» σου ὅτι εἴμεθα ἐκτός Ἐκκλησίας, ἐπειδή δέν μνημονεύομεν τόν «πατριάρχην» Δημήτριον κι ἄλλα τινα διά τά ὁποῖα ἀναγκαζόμεθα καί γράφομεν τά κατωτέρω πρός καλυτέραν πληροφόρησίν σου, διότι τά ἐπιχειρήματά μας κατά τήν συνομιλίαν μας, ἀφαιροῦν τήν εἰρήνην σου καί συγχίζεσαι.

Εἰς τό Γεροντικόν γράφει ὅτι ἐρωτηθείς ὁ Ἀββᾶς Ἀγάθων ἐάν εἶναι ὑπερήφανος, πόρνος, αἱρετικός, ἀπήντησεν ὅτι τάς πρώτας κατηγορίας, ἐμαυτῷ ἐπιγράφω, ὄφελος γάρ τῇ ψυχῇ μου, τό δέ αἱρετικός, **χωρισμός** ἐστιν **ἀπό Θεοῦ.** Λοιπόν, κατά σέ (ἀλλά καί κατά τάς 19 Μονάς – πλήν τῆς Ἱ.Μ. Ἐσφιγμένου, Σκήτης Προφήτου Ἠλιού καί τόσων Ζηλωτῶν Ἁγιορειτῶν), εἴμεθα πλανεμένοι, σχισματικοί! Δυσκολεύεσθε νά ὁμολογήσετε ὅτι τό «Πατριαρχεῖον Κων/πόλεως **κηρύττει αἵρεσιν,** διότι θά πρέπη ταυτοχρόνως νά ὁμολογήσετε ὅτι εἶναι ἀξιοκατάκριτος ἡ κοινωνία σου μέ τούς λυκοποιμένας ἤ νά παύσης νά τούς ἀκολουθῆς, ὅπως ἐντέλλονται ὅλοι οἱ Ἅγιοι Πατέρες καί Σύνοδοι. Προσπαθεῖς νά δικαιολογήσης τούς Φαναριώτας, ἀλλά αἱ δηλώσεις καί τά ἔργα των σέ διαψεύδουν.

Ματαίως ἐπικαλεῖσαι τή γνώμην τοῦ π. Παϊσίου καί τῶν ἄλλων πού «οἰκονομοῦν» τήν κατάστασιν, πώς ὅταν θά ἔρθη καιρός (ἄν, δῆθεν, κοινωνήση ὁ Δημήτριος μέ τόν πάπα – ὅπως μᾶς λέγεις!) θά διαχωρίσετε τίς εὐθύνες σας... σέ ὅ,τι διαφωνεῖτε μέ τήν διδασκαλίαν Ἁγίων Πατέρων καί Συνόδων. Πλανᾶσθε.

Τάς «γνωματεύσεις» πού ἐπικαλεῖσθε, εἴτε τοῦ Γέρο-Παϊσίου εἶναι, εἴτε τοῦ γείτονός σου παπᾶ-Ἰσαάκ, πού ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ Δημήτριος ὀρθοτομεῖ(!!!) εἴτε ἄλλου τινος εἶναι, ἐφόσον ἀντιτίθενται μέ τήν Ὀρθόδοξον διδασκαλίαν, θέλεις νά τίς δεχθῶμεν ὡς θεάρεστες; Τί εἴδους οἰκονομία χρησιμοποιεῖτε ἀφοῦ προδίδεται ἡ ἀλήθεια καί καταντᾶ παρανομία; Ἰσχυρίζεσθε ὅτι ἐπειδή τό εἶπεν ὁ Γέρο-Παΐσιος ὅτι «δέν τά θέλει αὐτά πού κάνει ὁ Δημήτριος, τόν παρασύρουν οἱ γύρω του ἱεράρχαι» ἤ τό «ἄν διακόψωμεν τό μνημόσυνον εἴμεθα... ἐκτός ἐκκλησίας(!!!) κ.λ.π. διά τά ὁποῖα, τόσον διά ταῦτα ἤ παρόμοια, ὁ Ἅγ. Χρυσόστομος λέγει· «Γέλως πάντα ταῦτα τά ρήματά τους καί μύθοι ἀνοήτων παίδων». Εἶναι καρποί **νέας** θεολογίας, διά τῆς ὁποίας, ἀπό τό 1920, τό Φανάρι μέ τήν γνωστήν ἐγκύκλιον ἀποκαλεῖ τούς αἱρετικούς «συγκληρονόμους τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ»!!!

Χρησιμοποιεῖς τά λόγια τῶν **Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** καί **Ἁγ. Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου:** «Οὔτε αἷμα μαρτυρίου δέν ἐξαλείφει τό σχίσμα» καί «δίχα ἐπισκόπου μηδέν πραττέσθω». Ἄρα, λέγετε, ἀπομακρυνόμενοι ἀπό τόν οἰκεῖον ἐπίσκοπον, εἴμεθα... «ἐκτός ἐκκλησίας»!...

Αὐτά, ὅμως, τά λέγουν οἱ Ἅγιοι, καί πολύ σωστά, διά περίοδον Ὀρθοδοξίας καί Ἐκκλησιαστικῆς γαλήνης. Σήμερον, ὅπου ἡ θύελλα τῆς παναιρέσεως τοῦ οἰκουμενισμοῦ πλανᾶ καί ἐκλεκτούς, ἰσχύουν οἱ λόγοι **τῶν ἰδίων Ἁγίων:** «Ἐάν εἶναι ὁ ἐπίσκοπός σου κακόδοξος, φεύγετε, φεύγετε, φεύγετε, ὡς ἀπό πυρός καί ὄφεως» (Χρυσοστόμου) καί «ἐάν παρά τά διατεταγμένα διδάσκῃ ὁ ἐπίσκοπός σου κἄν παρθενεύῃ (γράφε· κἄν πρᾶος καί ἀσκητικός φαίνεται ὁ Δημήτριος, ὡς... «ἀρχηγός Ὀρθοδοξίας»!!), κἄν σημεῖα ποιῇ κἄν προφητεύῃ, λύκος σοι φαινέσθω μέ δοράν προβάτου, φθοράν ψυχῶν κατεργαζόμενος» (Ἅγ. Ἰγνάτιος). Ἄν ὀρθοτομοῦσε ὁ Δημήριος, θά εἶχες δικαίωμα νά ἐπικαλῆσαι αὐτούς τούς λόγους τῶν Ἁγίων. Τώρα κολοβώνεις τά πατερικά λόγια εἰς τά μέτρα σου, διά νά δικαιολογήσης τήν εὐθύνην τῆς συμπλεύσεώς του μέ Δημήτριον, Παρθένιον Ἀλεξανδρείας, Ἰάκωβον Ἀμερικῆς, Χαρκιανάκη κ.λ.π. καί τά τοσαῦτα Πατερικά χωρία Ἁγίων Συνόδων και Ἁγίων δέν σοῦ ἀρκοῦν; Ἤ **φοβεῖσαι μήπως γίνης ἀποσυνάγωγος** ἀπό τούς κακοδόξους; Ἀξία δέν ἔχει ὅτι τ' ἄλλα πατριαρχεῖα κοινωνοῦν μέ Φαναριώτας, ἀλλά ποῖοι ἀκολουθοῦν τά ἴχνη τῶν Ἁγίων καί εἶναι μέ τήν Ἀλήθειαν! Οἱ Ἅγιοι λέγουν ὅτι **ἐντός τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅσοι ὁμολογοῦν τήν Ἀλήθειαν.** Ὁ Παρθένιος «πατριάρχης» Ἀλεξανδρείας εἶπεν ὅτι τόν Μωάμεθ ἀναγνωρίζει Ἀπόστολον, ὁ ὁποῖος εἰργάσθη διά τήν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ(!!!) κ.λ.π. Τίς γνωστές βλασφημίες... Περί Ἰακώβου Κουκούζη καί Χαρκιανάκη περιττόν νά ἐπαναλάβωμε τάς κακοδοξίας των... Μέ αὐτούς κοινωνεῖτε ὡς ὀρθοτομοῦντας!! Ποῖος θά καταδικάση τόν Ἰάκωβον Κουκούζην; Ὁ Παρθένιος ἤ ἡ ἐπιτροπή Φαναριωτῶν μέ τόν Βαρθολομαῖον ἡ ὁποία «ἐ-

ξετάζει» ἀπό διετίας ἄν ὁ Χαρκιανάκης εἶναι Αἱρετικός; (σ.σ. **ὅπως** αὐτός κατηγγέλθη ἀπό τόν μητροπολίτην Φλωρίνης Αὐγουστῖνον καί ἀπό Ὀρθοδόξους τῆς Αὐστραλίας). **Δέν θέλουν νά λάβουν θέσιν (κατά τοῦ Χαρκιανάκη), δέν τό κατανοεῖς;**

Ὑπεσχέθησαν οἱ Φαναριῶται εἰς τήν ἐπιτροπήν τῶν 3 ἡγουμένων ὅτι θά ἀνακαλέσουν καί θά διορθώσουν τήν συνέντευξη τοῦ πατριάρχου Δημητρίου ..περί Θ. Κοινωνίας ἀπό Λατίνους, τόν Χαρκιανάκη θά ἀλλάξουν ἀπό πρόεδρο διαλόγων κλπ.. Βλέπεις πουθενά διόρθωση; Ἤ μήπως ἐπειδή τό λέγει ἀδιάντροπα ὁ Γ. Παΐσιος ὅτι οἱ δηλώσεις κ' τά ἔργα τοῦ Δημητρίου δέν προσκρούουν εἰς τά δόγματα κ' δέν βλάπτει τήν ἀλήθεια (!!!) ἄρα δέν ἔχομε εὐθύνη ... ἄς συνεχίσωμε τήν κοινωνία μαζί τους ;;;

Ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται, καί τόν ἁγ. Θεόδ. Στουδίτη κ' ἁγ. Μάξιμο ὁμολογητή κ' ὅσους Χριστιανούς δέν ἀκολουθοῦσαν τήν ἑκάστοτε κρατοῦσα Ἱεραρχία που κήρυττε αἵρεση, σχισματικούς τούς ἔλεγαν. Ὁ ἁγ. Γεράσιμος ὁ Ἰορδανίτης διακονούμενος ἀπό τό λιοντάρι, θαυματουργός ὑπάρχων, ἐπλανᾶτο κ' δέν ἐδέχετο τήν 4η Οἰκουμ. Σύνοδο, παρασύροντας τόσες χιλιάδες μοναχούς τῆς Παλαιστίνης, ἕως ὅτου ὁ ἁγ. Εὐθύμιος τόν ἐδιόρθωσε κ' μετενόησε. Καί διερωτᾶσαι: «Κάνει λάθος ὁ Γ. Παΐσιος ἤ 70 τόσοι Ἱεράρχαι τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας;» Διά τῆς βίας θέλεις ὁ Θεός νά τούς ἀναδείξει ὁμολογητάς; Εἰς τήν εἰκονομαχικήν σύνοδον τοῦ 754 μ.Χ. ἐπί Κοπρωνύμου διαβάζουμε ἀπό τά Πρακτικά Συνόδων ἐκεῖνο τό φοβερό τῶν 338 συνοδικῶν: „Ζήτω ὁ Βασιλεύς, σήμερον σωτηρία γέγονε ... οἱ εἰκόνες εἶναι εἴδωλα ἤ θά καταστρέφονται ἤ θά ἀναρτῶνται ὑψηλά διά νά μή προσκυνοῦνται κλπ... Σοῦ κάνει ἐντύπωση, λοιπόν, ἄν μποροῦν νά πλανηθοῦν 70; Δέν βλέπεις πόσοι πλανήθηκαν; Καί σήμερα θέλουν μίτρες, μπαστούνια, ἡγουμενίες κ' „ὁμολογία" εἰς τά χαρτιά δηλ. κάποια διαμαρτυρία (χωρίς νά παύσουν τό μνημόσυνο) ἀνεχόμενοι νά καινοτομοῦν τό Εὐαγγέλιο οἱ κάθε „Δημήτριοι", „Ἰάκωβοι", „Παρθένιοι" ..κλπ..

Ὁ ἁγ. Θεόδ. Στουδίτης γράφει ὅτι "ἔργον μοναχοῦ εἶναι νά μήν ἀνέχεται νά καινοτομεῖται εἰς <u>τι</u> τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ". Εἰς τό "συλλείτουργο" τῆς Ρώμης ὁ Δημήτριος δέν ἐκοινώνησε μέ τήν ὄστια τοῦ Πάπα, διά νά μή ὑπάρξουν ἀντιδράσεις τῶν „συντηρητικῶν". Ὑπέγραψε εἰς τήν Ρώμη τότε κ' τόσες ἄλλες φορές ὅτι οἱ Λατῖνοι ἔχουν μυστήρια. Δέν σᾶς ἀρκεῖ; Ἀντέδρασαν ποτέ οἱ ἅγιοι κ' οἱ κάθε ἐποχῆς Χριστιανοί σέ καιρό κηρυττομένης αἱρέσεως, ὅπως ἐσεῖς οἱ μνημονεύοντες τόν πατριάρχη Δημήτριον; Ποῦ εὑρήκατε παραδείγματα ἀπό τήν Ἐκκλησιαστική ἱστορία κ' λέτε ὅτι τούς μιμεῖσθε; Ἐάν εἶσθε υἱοί ἐκείνων (δηλ. μιμηταί τῶν ἁγίων) τά ἔργα „Ἀβραάμ ἐποιεῖτε ἄν..." κατά τόν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου. Οἱ Ἁγιορεῖτες τότε ἐπί Βέκκου διέκοψαν τό μνημόσυνό του, ἐνῶ δέν εἶχε καθαιρεθεῖ ἀπό Σύνοδο! κ' ἡ ἐμμονή των εἰς τά πατερικά κελεύσματα (= μή κοινωνεῖτε τοῖς ἀποστατήσασι ἀπό τήν ὀρθόδοξον πίστιν) τούς ἐχάρισε τό →

μαρτυρικό στεφάνι. Τῶν δέ συλλειτουργησάντων μέ Λατινόφρονας τά πτώματα των εὑρίσκονται μέχρι σήμερον ὡς γνωστόν τυμπανιαῖα, ὄζοντα, ἀδιάλυτα, πρός παραδειγματισμό. Μᾶς εἶπες ὅτι ὁ Δημήτριος, ἐάν δέν ἐξομολογηθεῖ γι' αὐτά πού κάνει, θά κολαστεῖ...»

Ὁμιλεῖς σοβαρῶς π. Νικόδημε ἤ ἀστεΐζεσαι καθ' ἑαυτόν; Δηλαδή καί ὁ Ἀθηναγόρας νά «μετενόει» καί νά ἐξομολογεῖτο ὀλίγον πρό τοῦ θανάτου του (χωρίς νά διορθώση **δημοσίως** ὅ,τι ἐγκλήματα **δημοσίως** ἔπραξεν κατά τῆς Ὀρθοδοξίας),... θά ἐσώζετο;;; (σ.σ. Ὄχι πώς ἡ ἐξομολόγησις καί ἡ μετάνοια δέν ἐξαλείφουν ἁμαρτίας, ἀλλά οἱ ἀρνηταί τῆς Πίστεως, καί δή πατριάρχαι, δέν ἔχουν τήν δύναμιν τῆς μετανοίας καί τῆς ταπεινώσεως ἑαυτῶν, διότι ἔγιναν τέλεια ὄργανα τοῦ σατανᾶ. Χωρίς **δημοσίαν** ἀποκήρυξιν τῆς πλάνης των ὑπό τῶν ἀρνητῶν καί τῶν αἱρετικῶν, **δέν δυνάμεθα νά ὑποθέτωμεν... μυστικάς μετανοίας καί ἐξομολογήσεις!!** Διότι, ἐν τοιαύτη περιπτώσει, θά συμπεράνωμεν ὅτι **ὅλοι** οἱ ἀπ' αἰῶνος αἱρετικοί, τήν τελευταίαν στιγμήν μετενόησαν καί «ἐσώθησαν»!!... Ὅπερ ἠθελημένον (= ἐν γνώσει) ψεῦδος.

Δεῖξε μας **μία καί μόνη** Πατερική μαρτυρία ἡ ὁποία νά δικαιολογῆ τήν παραμονή εἰς τήν ἐκκλησίαν τοῦ κηρύττοντος αἵρεσιν τύπου «πράου», «ἡσύχου» καί «ἀρχηγοῦ» «ὀρθοδοξίας» Δημητρίου Θά μᾶς ἁγιάση τοιαύτη ὑπακοή εἰς ἱεραρχίαν ἡ ὁποία δέν ὀρθοτομεῖ; Ἄν δέν θέλης νά ὁμολογήσης ὅτι ἡ Ἱ.Μ. Ἐσφιγμένου καί τόσοι Ζηλωταί Πατέρες εἶναι ἄξιοι τιμῶν (κατά τόν ΙΕ΄ κανόνα τῆς Πρωτοδευτέρας Συνόδου), **σιώπα καί μή βλασφημῆς ὅτι εἶναι σχισματικοί, ἐκτός Ἐκκλησίας κ.λ.π.** Ἀγνοεῖς τήν ὕπαρξιν τῆς διαθήκης τοῦ Ἁγίου Μάρκου Εὐγενικοῦ (δέν ἤθελε τούς λατινόφρονας οὔτε εἰς τήν κηδείαν του)...

Μελέτησε, λοιπόν, πρῶτον καί ὕστερον γνωματεύεις!... Κατά τήν γνώμην σου εἶναι καί αὐτός καί ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής καί τόσοι ἄλλοι μή κοινωνήσαντες μέ κακοδόξους... ἐκτός Ἐκκλησίας!!

Εἶδες ποῦ ὁδηγεῖ ἡ «θεολογία» σου; Ὁποῖον κατάντημα, «Ἁγιορεῖται» καί νά κρατοῦν ὡς εὐαγγέλιον τό βιβλίον «Τά δύο ἄκρα» τοῦ π. Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου!! Μᾶς συνιστᾶς διαμαρτυρίας σάν αὐτάς τάς ὁποίας ἀναγινώσκομεν εἰς τό βιβλίον αὐτό («Τά δύο ἄκρα») σελ. 19 καί 22: **«Διά Ἱερούς Κανόνας πού εἶναι ἀνεφάρμοστοι εἰς τήν ἐποχήν μας ὡς στερούμενοι ἀγάπης». Καί ἀποκαλεῖ τόν Ἀθηναγόρα· «ἔχοντα ΔΑΙΜΟΝΙΩΔΗ ἀγάπην»... Συνέχιζεν, ὅμως, νά ἔχῃ κοινωνία μέ τούς ἔχοντας ΔΑΙΜΟΝΙΩΔΗ ἀγάπην!!** Ὡραία «συνέπεια»! Παρομοίας διαμαρτυρίας... βλέπομεν π.χ. ὅταν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἱ.Μ. Γρηγορίου ζητεῖ νά ἀναγραφῆ εἰς τά πρακτικά τῆς συνεδρίας τῆς Ἱ. Κοινότητος, ὅτι ἄν σταλῆ ὁ ἀρχιγραμματεύς εἰς Αὐστραλίαν, δέν θά συλλειτουργήσουν μαζί του. Καί ὁ μέν ἀρχιγραμματεύς δέν μετέβη, ὁ δέ π. Βασίλειος ἡγούμενος τῆς Ἱ.Μ. Σταυρονικήτα, ἀδιαφορῶν διά τήν ἀπόφασιν τῶν ἄλλων Μονῶν, ἔστειλεν τόν π. Τύχωνα διά νά «βοηθήση» τόν Χαρκιανάκη... Ἐπιστρέφοντας ὁ π. Τύχων ἐστάλη εἰς τήν πανήγυριν τοῦ Κελλίου Μπρουαζέρι. Ἐκεῖ συνελλειτούργησεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Μ. Γρηγορίου (ὁ π. Ἀθανάσιος) μέ τόν π. **Τύχωνα** καί τούς λοιπούς... Περιττεύουν τά σχόλια...

Ὁ π. Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος ἐσιώπησεν ὅταν πρό 20/ετίας ἀνήρεσαν τίς πλάνες του! Ἐσεῖς, **μέ τά ἴδια** ἀθεολόγητα ἐπιχειρήματα, θέλετε νά δικαιολογήσετε – ὅπως καί ἐκεῖνος – τήν κοινωνίαν σας μέ «παναγιωτάτους» πού κηρύττουν αἱρέσεις «γυμνῆ τῆ κεφαλῆ» ἐφαρμόζοντες τήν δαιμονιώδη ἀγάπην των ὑπέρ τῶν ἑτεροδόξων, τούς δέ ὄντως Ὀρθοδόξους διώκουν, «ἀποσχηματίζουν» ἁμιλλώμενοι τούς «Βέκκους», «Κοπρωνύμους» κ.λ.π. Ὅταν τούς πολυχρονίζετε καί τούς μνημονεύετε, εἶναι σάν νά τούς λέγετε· «εἴσθε ὑγιεῖς εἰς τήν πίστιν καί σᾶς πρέπει ὑπακοή, τιμή, μνημόσυνον κ.λ.π.». Καί **δέν τούς βοηθεῖτε** νά κατανοήσουν τήν κακήν πορείαν τους, ἐνῷ μέ τήν διακοπήν μνημοσύνου θά ἐδημιουργεῖτο εἰς αὐτούς κρίσις συνειδήσεως καί ἀναζήτησις ἀληθείας. **Καί ἡ εὐθύνη σας,** μέ τήν ἔνοχον σιωπήν (τήν ὁποίαν ὁ Ἅγ. Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς χαρακτηρίζει τρίτον εἶδος ἀθεΐας) ἔστω μέ τίς «διαμαρτυρίες», αὐξάνει ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ...

Ἡ κυρία Θεοτόκος, ἡ Προστάτις τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ὅταν ἤρχοντο οἱ λατι-

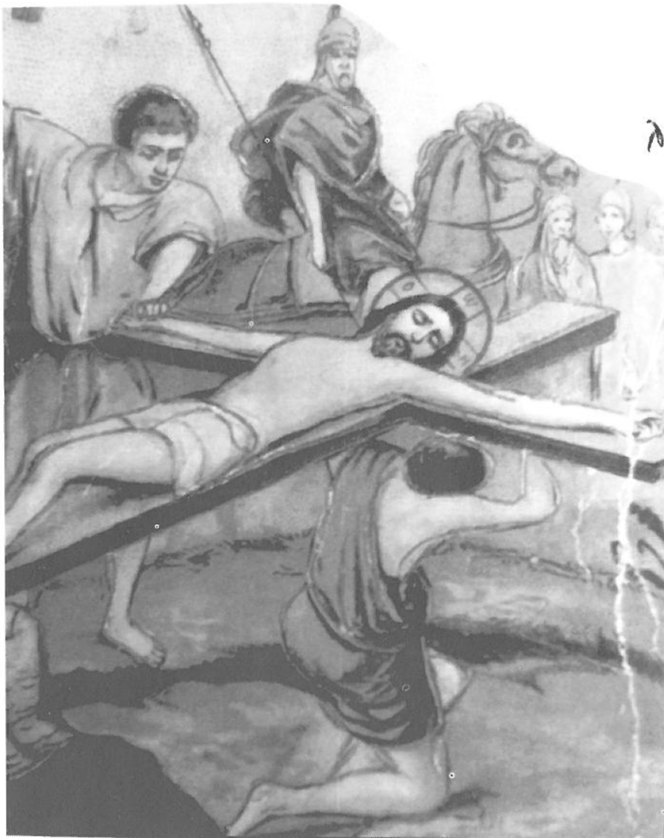
νόφρονες, ἐπί Βέκκου, εἰς Ἅγιον Ὄρος διά νά ἐπιβάλλουν τήν ἕνωσιν μέ τούς λατίνους, ὡμίλησεν ἡ ἰδία, λέγοντας· «ἔρχονται οἱ ἐχθροί τοῦ Υἱοῦ μου καί ἐμοῦ». Τό παρελθόν ἔτος, ὅταν ἤρχετο ὁ διάδοχος τοῦ Βέκκου, ὁ Δημήτριος (ὁ «ἀρχηγός» τῆς «ὀρθοδοξίας»), εὗρε μελανοφορεμένον τό Ἅγιον Ὄρος ἀπό τήν ἐπί δύο ἑβδομάδας συνεχῆ πυρκαϊάν. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούει καί τήν «φωνήν» αὐτήν (= **τόν θρῆνον) τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου...**

Εἴθε νά εὕρῃς τήν ὁδόν τῆς **καλῆς διαφωνίας,** ὅπως διδάσκει καί ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης εἰς τήν ἑρμηνείαν τῶν 14 ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, λέγων: «... Εἰ μέν κατά τήν πίστιν κακός (ὁ ἡγούμενος ἤ ὁ ἀρχιερεύς) ἤγουν, εἰ μέν ἔχει αἱρετικά δόγματα καί βλάσφημα, φεῦγε ἀπό αὐτόν κἄν ἄγγελος ἀπό τόν οὐρανόν...».

Γέρων Σάββας Μοναχός ἀμόναχος ἀλλά Ὀρθόδοξος.

Μέ τήν Ὀρθόδοξον αὐτήν ὁμολογίαν ἐκοιμήθη ὁ ἀείμνηστος Γέροντας εἰς τό ὡς ἄνω Κελλίον του, τόν Ὀκτώβριον τοῦ 1991.

(Δημοσίευσι εἰς τό περιοδικό „Ἅγιος Ἀγαθάγγελος „Ἁγ. Ὄρους.)

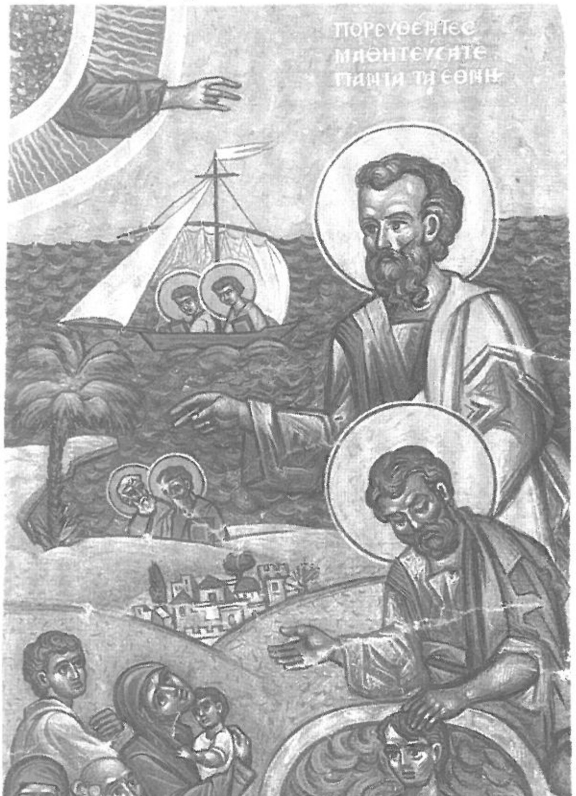

Εἰς ἐπιστολήν πρός τόν Γ. Π. μεταξύ ἄλλων γράφει: „... εἶσαι τόσα χρόνια μοναχός κ' δίνεις κακό παράδειγμα, διότι λένε ἀφοῦ ὁ Γ. Παΐσιος ἀκολουθεῖ τό Φανάρι ἄρα δέν τρέχει τίποτα κ' ἐμεῖς εἴμαστε ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία, ἀφοῦ δέν μνημονεύουμε. Διότι, αὐτό σημαίνει, ὅταν λές ὅτι, ὅταν δέν μᾶς ἀρέσει ὁ Παπανδρέου, πρέπει νά φύγουμε ἀπ' τήν Ἑλλάδα. Ἔτσι, ὅταν δέν μᾶς ἀρέσει ὁ Πατριάρχης, θά φύγουμε ἀπό τήν ἐκκλησία; Ὅταν δέν μᾶς ἀρέσει ὁ Παπανδρέου, δέν τόν ψηφίζουμε οὔτε τόν χειροκροτᾶμε, ἀλλά τί σχέση ἔχει αὐτό τό ἀστεῖο παράδειγμα μέ τό Πατριαρχεῖο πού πορεύεται κακόδοξο δρόμο ... ...ἔλεγες νά κοπῇ τό μνημόσυνο τοῦ Πατριάρχου, γιά νά ξυπνᾶνε τά αἵματα, τώρα λές ὅτι ἐμεῖς πού δέν μνημονεύουμε χάσαμε τό παιχνίδι, παρασυρθήκαμε, ἀκολουθοῦμε στραβό δρόμο. Ἐπίσης λές ὅτι, ἄν σταματήσουμε γιά πολύ τό μνημόσυνο θά λένε οἱ ἐχθροί τῆς ἐκκλησίας: «Νά, ποιοί εἶναι οἱ ἀρχηγοί τῆς Ἐκκλησίας, νά, τά χάλια τους„. Μήπως ἀνακάλεσε τίς δηλώσεις του ὁ Πατριάρχης; Ἡ κατάσταση δείχνει μέ τά ἔργα τους, ὅτι πάει στό χειρότερο. Ἔχουν τόν Χαρκιανάκη κ' τόν καλύπτουν οἱ ὅμοιοί του στό Φανάρι .. Λές ὅτι: ὁ πατρ. Δημήτριος δέν τά θέλει αὐτά πού γίνονται κ' δέν τά πιστεύει, τόν ἐπηρεάζουν οἱ ἄλλοι γύρω του ἐπίσκοποι ....,. Σημασία ἔχει τί ὑπογράφει κ' τί πράττει, μικρό παιδί εἶναι; γιατί δέν παραιτεῖται νά σώσει τήν

ψυχή του; Ὁ πατριάρχης ἔχει δηλώσει ὅτι τό πατριαρχεῖο εἶναι αἰχμάλωτο σέ σκοτεινές δυνάμεις. Ἡ Ἁγία Γραφή κ' οἱ ἅγιοι Πατέρες δέν καλύπτουν τά σκάνδαλα πού γίνονται εἰς βάρος τῆς πίστεως, γιά νά μή σκανδαλισθεῖ τάχα ὁ κόσμος, ὅπως λές. Ἀντίθετα, ὁμολογοῦν τήν ἀλήθεια γιά νά βοηθήσουν ἔτσι κ' τούς αἰτίους καί νά τιμήσουν τούς ἀγωνιστάς. Δέν εἶναι ὅμως καθόλου θεάρεστο πού θέλεις νά δικαιολογεῖς τά κακῶς ἔχοντα.. Γίνεσαι κακό παράδειγμα κ' ἔχεις εὐθύνη. Ἀπό τή Σταυρονικήτα (μονή) ἔφυγες γιά νά μήν κάνεις „ἔργο διαβόλου" κ' τώρα πού ἡ προδοσία συνεχίζεται, δέν φοβεῖσαι μήπως κάνεις κάτι χειρότερο. „Ἔχω ἕξι δεκαετίες εἰς τό σχῆμα, ἔστω κ' τήν ἑνδεκάτη ὥρα, θέλω νά εἶμαι σύμφωνος μέ τόν ἅγιο Ἱερομάρτυρα Κοσμᾶ τόν Πρῶτο" ..γιατί ὁ ἄλλος δρόμος ὁδηγεῖ στούς ἀφορισμένους τῆς Λαύρας.. Ἡ ἱερά Κοινότης μέ τά λόγια λέγει ὅτι διαφωνεῖ μέ τό Πατριαρχεῖο κ' μέ τά ἔργα τό χειροκροτεῖ κ' συμβαδίζει. Δέν βλέπεις πού ἔδιωξαν τόν Σεβασμ. π. Αὐγουστῖνο Καντιώτη, γιατί θέλησε νά εἰπῇ μέρος τῆς ἀληθείας; Καί λές, πάτερ μου, ὅτι ἔχει προηγούμενα ὁ Καντιώτης πό μιλᾶ ἔτσι γιά τόν Χαρκιανάκη. Λές κ' εἶναι ἀθῶος ἤ δέν ξέρουμε τόν Στυλιανό Αὐστραλίας.... Λές: „ἄν φωνάξω περισσότερο, θά μέ διώξουν ἀπ' τό Ἅγιον Ὄρος". δηλ. θά μιλᾶμε μέ λόγια μόνο.. κ' ἀπό τήν ἄλλη μεριά ἐπικοινωνία μέ τούς μή ὀρθοτομοῦντας; .....

Γ. Σάβ. μον. ἁ μόναχος
ἀλλά ὀρθόδοξος

„Ἡ γάρ τῶν εὐπολιτεύτων ἱστορία ὡς φῶς τοῖς σωζομένοις πρός τήν ὁδόν τοῦ βίου.." (Μ. Βασιλείου - πρός μάρτ. Γόρδιον)

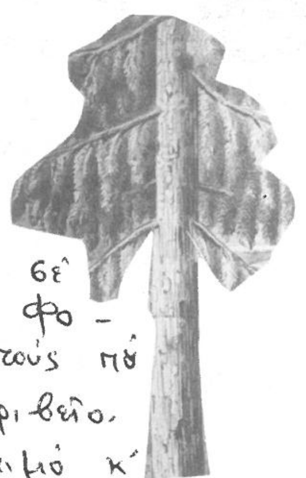
Τήν 15 Ὀκτ. 1991 ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ. Πρό τοῦ θανάτου του, μέ ἐπιστολήν, πρός τόν ἡγούμενο τῆς Ἁγιορειτ. Μονῆς ὁ ὁποῖος τόν ἔκειρε μεγαλόσχημον μοναχόν, ἐζήτησε νά μήν παρευρεθεῖ οὐδείς τῶν

μνημονευόντων τόν πατριάρχη Δημήτριον, εἰς τήν κηδεία του. Ἡ ἐπιθυμία του ἦτο νά τόν ἐνταφιάσουν οἱ Ζηλωτές Πατέρες, τό ὁποῖον καί ἔγινε. Ὁ σταυρός εἰς τόν τάφον τοῦ

Γέροντος, ὅπως φαίνεται εἰς τήν φωτογραφία γράφει: «ΣΑΒΒΑΣ μοναχός, ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ τήν 15-10-1991, ἔτος γεννήσεως 1913».

. . . .

συνέχεια ἀπ' τίς σημειώσεις.

Εἰς τά Καυσοκαλύβια Αγ. Ὄρους τό 1946 ἐγνώρισα ἕνα γέροντα ἀνυπόδητο ἐρημίτη πού ζοῦσε σέ σπήλαιο κοντά στήν θάλασσα. Φοροῦσε τρίχινο σάκκο ἀπ' αὐτούς πού χρησιμοποιοῦνται εἰς τό ἐλαιοτριβεῖο.

Εἶχε ἀνοίξει χῶρο γιά τό λαιμό κ' τά χέρια, ἔφθανε μέχρι τά γόνατα κ' ἀντί ζώνης εἶχε σχοινί. Μιά φορά τό μῆνα περνοῦσε ἀπό κάθε καλύβι τῆς Σκήτης κ' ζητοῦσε ἐλεημοσύνη ὄσπρια. Εἶχε ἕνα κουτί κονσέρβας ἀπό καλαμάρι κ' ὅσο χωροῦσε αὐτό εἶχε μέτρο.. τίποτε περισσότερο.

Π. Γερόντιος: «Γέροντα Σάββα, τότε πού τόν γνώρισες, εἶχε γεράσει, γιαυτό φοροῦσε αὐτό. Τόν θυμᾶμαι τήν δεκαετία τοῦ 1930. Ἦταν Χριστούγεννα, ἀγρυπνία, χιόνι κ' φοβερό κρύο. Εἰς τόν νάρθηκα ἦτο ἕνα μαγγάλι γιά νά ζεσταίνονται οἱ Πατέρες μέ τά κάρβουνα. Αὐτός ἦταν ἔξω ἀπ' τό ναό μέ τό κομβοσχοίνι στό χέρι κ' παρακολουθοῦσε, ... ἀγρυπνοῦσε. Ὄχι μόνο ἀνυπόδητος, ἀλλά φοροῦσε ἕνα χόρτινο φόρεμα - πού τό ἔφτιαχνε ὁ ἴδιος πλέκοντας φύλλα κ' χόρτα - ἀπό τή μέση του ἕως τά γόνατα..

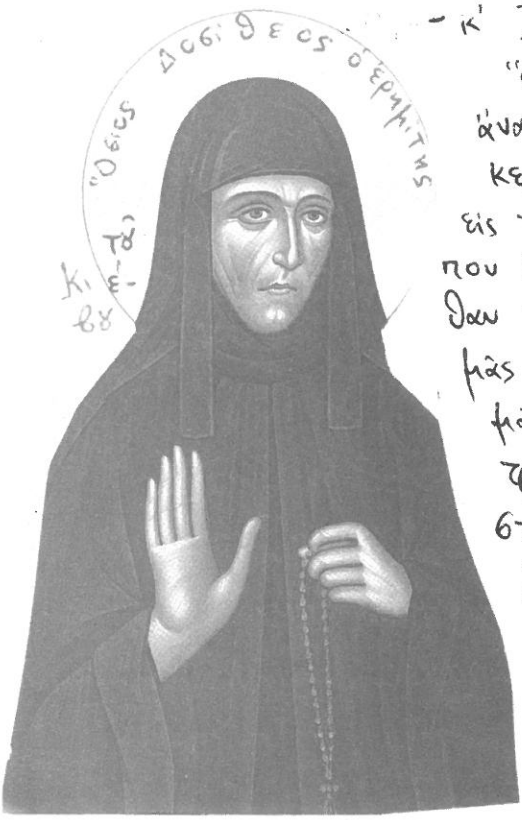

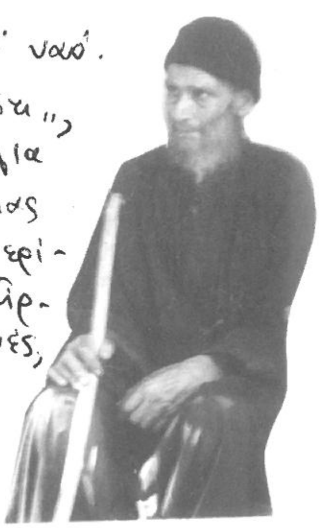

Ἀπό τή μέση κ' ἄνω τελείως γυμνός. Κάποιος εἶπε: «Τρελλός εἶναι..» Ἐγώ τοῦ εἶπα: «Ἐγώ φοράω τόσες φανέλλες κ' πάλι κρυώνω, αὐτός θερμαίνεται ἀπ' τή χάρη τοῦ Θεοῦ, γιαυτό ζεῖ ἔτσι.

. . . . . . ἔλεγε ὁ Γέρων Παν.:

Ὁ Γέρω - Ανατόλιος ὁ Ζηλωτής, πῆγε εἰς τό ἱστορικό κελί «Ἄξιον Ἐστί» εἰς Καψάλα

- κ' ζήτησε νά μείνει μόνος του είς τό ναό.

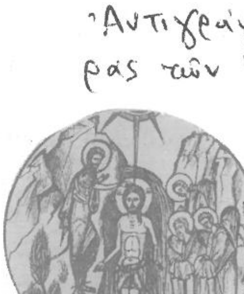
Όταν άρχισε νά ψάλλει τό „Άξιόν έστι„, άναψαν μόνα τους, πολυέλαιος, κανδήλια κεριά.... Ερχόταν είς τό κελί μας είς τήν Θ. Λειτουργία, οδοιπορώντας περίπου 2 ώρες άνυπόδητος. Όταν ήρθαν τό 1941 οί Γερμανοί είς τίς Καρυές, μάς συνέλαβαν κ' μέ τόν άδελφό μου μάς έστειλαν είς τήν Γερμανία κ' τρία χρόνια εργαζόμασταν σέ στρατόπεδο εργασίας. Όταν μάς είχαν φυλακή είς τή Θεσ/κη, εκεί ήτο κ' ό Αντώνιος Ντ.., ό όποίος είχε καταδικαστεί γιά φόνους κ' ληστείες στή Μακεδονία.

Ζήτησε νά εξομολογηθεί. Ήλθε είς τήν φυλακή ό π. Λεωνίδας, γεροντάκι, πνευματικός.. είς τό εκκλησάκι τής φυλακής ό π. Λεων. είπε: „Παιδί μου, σύ λές τίς άμαρτίες σου, εγώ άκούω, άλλά ό Θεός πού άοράτως παρευρίσκεται εδώ διαγράφει τά άμαρτήματα. Τρείς κ' πλέον ώρες κράτησε ή εξομολόγηση. Τέλος συνόδευε τόν πνευματικό έως τήν εξώπορτα τής φυλακής .. καί τί είδαμε; Μέγα κ' θαυμαστόν! Ένα θείο φώς είχε κυκλώσει τόν πρό ολίγου εξομολογηθέντα κ' φαινόταν λίγο άνυψωμένος, νά μήν πατούσε στή γή. Δεκάδες φυλακισμένοι είδαμε αυτό τό θαύμα! Μέγα τό μυστήριο τής εξομολογήσεως!

....

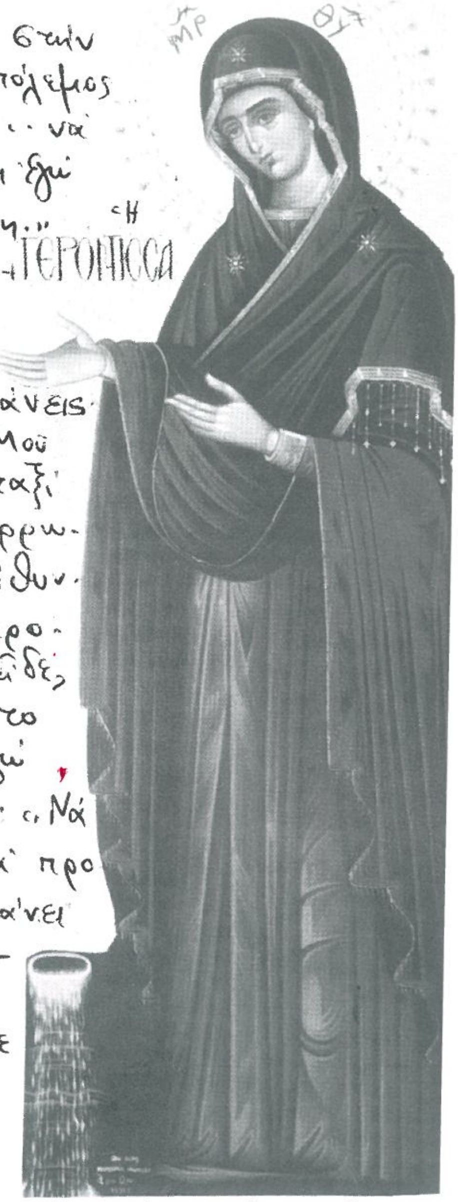
Αντιγράφω από γράμμα τό θαύμα τής μεγάλης Μητέρας τών Ορθοδόξων: ..... Ο άνδρας μου άθεος, είχαμε κάνει πολιτικό γάμο. Τό παιδί μας βαρειά άρρωστο. Οί γιατροί δέν έδιναν καμμιά ελπίδα.. Ψυχορραγούσε είς τό θάλαμο εντατικής τού νοσοκομείου. Ό πόνος μ' έκανε νά προσευχηθώ μέ δάκρυα είς τήν Παναγία:

„Θεοτόκε Παρθένε, σύ είσαι ή μεγάλη Μητέρα, βλέπεις τή λύπη μου, δέν έχω κανέναν άλλο στόν κόσμο... δείξε μου τί νά κάνω.. πεθαίνει τό παιδί μου..„. Τότε μία γυναικεία φωνή άκούστηκε μέσα μου: - „Πάρε γρήγορα τό παιδί σου σπίτι κ' μιά πιστή γυναίκα θά σού είπή τί πρέπει νά κάνεις..„ Φοβερό! Είχα τή βεβαιότητα ότι ή φωνή ήτο τής Θεοτόκου. Αμέσως ζήτησα εξιτήριο .. έγινε φιλονικία

με τούς γιατρούς .. Τέλος υπέγραψα, τό πήρα στην αγκαλιά μου κι κατέβαινα τό ασανσέρ. Ο πόλεμος τών λογισμών πολύς.. „Δεν έπρεπε να τό πάρεις.. να θά πεθάνει στά χέρια σου.. εκεί είχε ελπίδα.. „ εγώ συλλογιζόμουν .. Μά η φωνή ήταν τόσο σίγουρη.." Η εις την έξοδο νοσοκομείου με σταματά μιά νοσοκόμα κι μου δίδει ένα χαρτάκι λέγοντας:

— „ Εδώ μένει μιά πιστή γυναίκα, μητέρα 15 παιδιών, αυτή θά σού πει τί πρέπει να κάνεις.. „ Τα έχασα, αλλά γέμισα ειρήνη .. Μου επανέλαβε τα ίδια λόγια της Θεοτόκου. Με ταξί πήγα σπίτι, άφησα εις τη μητέρα μου, τό άρρωστο-ετοιμοθάνατο παιδί μου κι πήγα εις τη διεύθυνση.. Εις τό φτωχικό δωματιάκι καθόταν μπροστά σ' ένα τραπεζάκι μιά γιαγιά. Μόλις με είδε, φώναξε: „ Έχεις πολιτικό γάμο κι αβάπτιστο τό παιδί σου, πώς να σε βοηθήσει ο Θεός." Εγώ έκλαιγα ... Με παρηγόρησε: „Νά τό βαπτίσεις τώρα, κι εγώ θα προσευχηθώ .. ο Θεός θά τό κάνει καλά." Έτσι έγινε. Ο μικρός Δημήτριος έγινε καλά, μόνο μία μικρή αναπηρία εις τό βάδισμα του έμεινε ... για να μας θυμίζει τό θαύμα της θεραπείας του..!!

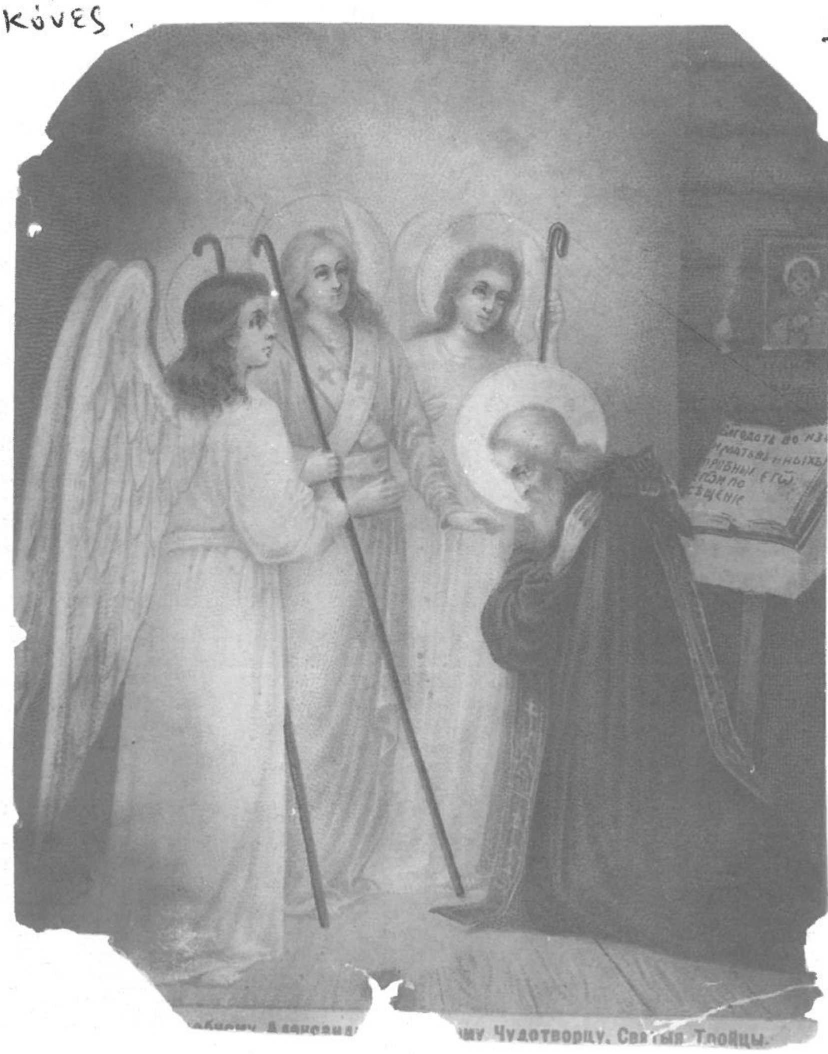
...

Ένα ακόμη θαύμα της Γοργοεπηκόου.

... Τό 1986 με την τραγωδία του Τσέρνομπιλ, η αστυνομία ήρθε κι μας ανάγκασε να φύγουμε αμέσως, διότι όλο είχαν δηλητηριασθεί από τη ραδιενέργεια. Με τό φορτηγό μας όλη η οικογένεια ταξιδέψαμε μία εβδομάδα 6.000 χιλιόμετρα ανατολικά. Λίγο πριν φθάσουμε στο συγγενικό σπίτι, διαπίστωσα ότι η εικόνα της Θεοτόκου πού πήρα φεύγοντας κάπου, χάθηκε ... Τι συμφορά..! Απαρηγόρητη λύπη!.. Έκλαιγα .. έκλαιγα.. Ξαφνικά αισθάνομαι μία θερμή αγαλλίαση. Σηκώνω τό κεφάλι μου κι βλέπω την εικόνα της Γοργοεπηκόου ν' ακτινοβολεί ένα ουράνιο φως. Πλημμύρισα χαρά ... μετά η εικόνα ανελήφθη. Μόλις πήγα εις τό χωριό, εις τό ναό της Μεταμορφώσεως Χριστού, αντίκρυσα την ίδια εικόνα της Γοργοεπηκόου πού είδα καθ' οδόν .. Αυτή είναι αγιογραφημένη πριν έκα-

τὰ χρόνια εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος. Οἱ Χριστιανοὶ τὴν περίοδο τῶν διωγμῶν 1917 ἕως τὸ 1988 τὴν εἶχαν κρυμμένη κι μὲ τὴν ἐλευθερία τῆς περεστρόϊκα ἔκτισαν πάλι τὸ ναὸ κι ἐτοποθέτησαν τὶς εἰκόνες.

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν!

Ἡ ἐμφάνισις τῆς Ἁγίας Τριάδος – εἰς τὸν Ὅσιο Ἀλέξανδρο τοῦ Σβίρ – ὑπὸ μορφὴ τριῶν ἀγγέλων.

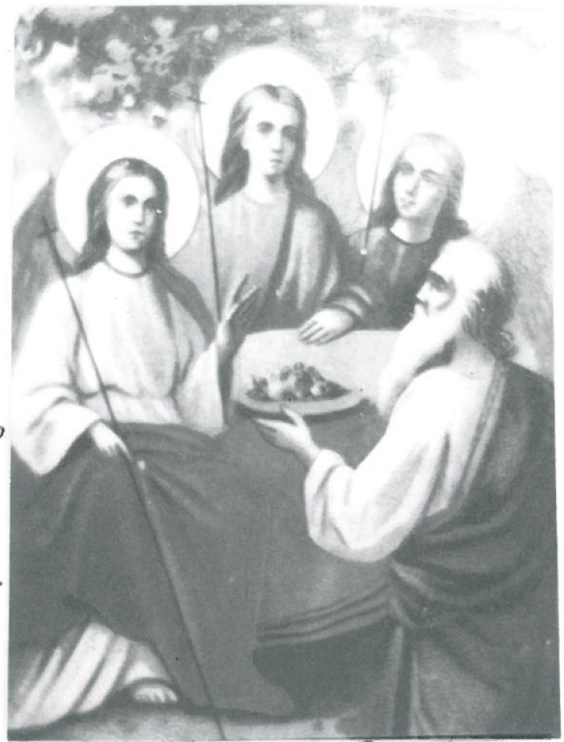
Ἱερὰ εἰκὼν „Ἄξιόν ἐστι„, ἔμπροσθεν τῆς ὁποίας, ὁ ἀρχάγγελος ἔψαλε τὸν γνωστὸν ὕμνον.

Σᾶς εὔχομαι καλή
Μετάνοιαν.

Πολλές ευχές από το Άγ.
Όρος.

Τέλος κ τῷ Θεῷ δόξα!
Ὑπεραγία Θεοτόκε, χαῖρε
Νύμφη Ἀνύμφευτε, ἀλληλούϊα!

Ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, πάντα ἐξυψώνει τὴν σκέψη του πρὸς τὸν Κύριον καὶ τότε ἑνώνεται μὲ Αὐτὸν καὶ αἰσθάνεται τὴν χάριν Του νὰ τὸν σκεπάζει .. ἡ χάρις τοῦ Κυρίου σε φυλάει ἀπό πᾶν πονηρόν και ζῆ κατά Θεόν. Πιστοί ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ μὲ δύο ἀγγέλους, εἰς τύπον τῆς Ἁγίας Τριάδος, εἰς τὸν Ἀβραάμ.

Ἐάν μή ἀγάπη ὑπάρχει,οὐδέν ἐποιήσαμεν,διότι ὁ ἐξουσιάζων τῶν πάντων κ'οὐρανοῦ κ'γῆς εἶναι ὅλο ἀγάπη κ'μᾶς δίδει τήν πλήρη ἐλευθερία νά ὁμοιάσωμε εἰς Αὐτόν μέ τό : "ἀγαπᾶτε ἀλλήλους" .Δυστυχῶς ἡμεῖς παραστρατίζομε κ'θέλομεν νά πατᾶμε ἐπί πτωμάτων.Οἱ νομίζοντες ὅτι κάτι κατέχουν ἤ κάτι ἐξουσιάζουν πλανῶνται,διότι δέν πράττουν τόν λόγον τοῦ Κυρίου :ἀγαπᾶτε ἀλλήλους" κ' εἶναι δυστυχεῖς κ'ἐδῶ κ'εἰς τήν ἄλλην ζωή .

Ἐάν μή ἀγάπη ὑπάρχει οὐδέν ἐποιήσαμεν διότι ὁ ἐξουσιάζων τῶν πάντων καί οὐρανοῦ καί γῆς εἶναι ὅλο ἀγάπη και μας δίδει την πλήρη ελευθερία το να του ομοιάσομε το αγαπάτε αλλήλους. Δυστυχώς ημείς παραστρατίζομε και θέλομεν να πατάμε επί πτωμάτων. διά τούτο οι σκεπτόμενες ότι κάτι κατέχουν ή κάτι εξουσιάζουν πλανώνται διότι δεν πράττουν τον λόγον του Κυρίου αγαπάτε αλλήλους και είναι δυστυχείς και εδώ και στην άλλη ζωή

Κυριακή Ζαχαρειάδου 1989 27 σελίς

Ἡ πηγή τῆς τρισσοφαοῦς αὐτοζωίας, Κύριε δόξα Σοι.
Ἡ Παντάνασσα Μητροπάρθενος ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας Αὐτήν.

Παλάτιον τοῦ Λόγου, Θεοτόκε Μαρία, πυρίμορφε θρόνε, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν! Οὐδέν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτεία σου!

Ἡ μελέτη εἰς τό Γεροντικό εἶναι καθώς τό νερό πού ποτίζεις τόν κῆπο κ᾽ ἀναπτύσσονται τά κηπευτικά κ᾽ τά λουλούδια, ἔτσι ἀναπτύσσεται ὁ μελετῶν πνευματικῶς κ᾽ πράττοντας ἑνώνεται μέ τόν Θεόν .ΟΥΔΕΝ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟΝ ΑΠΟ ΤΑ ΓΕΡΟΝΤΙΚΑ ΛΟΓΙΑ
(Γέρ. Σάββας μον. ἀμόναχος Καφάλα)

Ἡ μελέτη εἰς τό Γεροντικό εἶναι καθώς τό νερό πού ποτίζεις τόν κῆπον καί ἀναπτύσσονται τά κηπευτικά καί τά λουλούδια. Ἔτσι ἀναπτύσσεται καί ὁ μελετῶν πνευματικῶς καί πράττων τας αὐτός καί ἑνώνεται με τον Θεόν.
Οὐδέν δυνατώτερον ἀπό τά γεροντικά λόγια
Γέρ. Σάββας μοναχ. ἀμόναχος Καφάλα

← Ἡ συγκέντρωσις τῆς σκέψεως πρός τόν Θεόν δίδει τήν δυνατότητα ὅπως ὁ Κύριος ἀοράτως τον εὐλογεῖ ... ὅπου καί εάν ευρίσκεται ὁ ἄνθρωπος καί στά βάθη τῆς γῆς προσευχόμενος ὁ Κύριος εἶναι παρών καί τοῦ δίδει τήν χάριν του καί τον σκεπάζει..
Μόνον τό Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον...

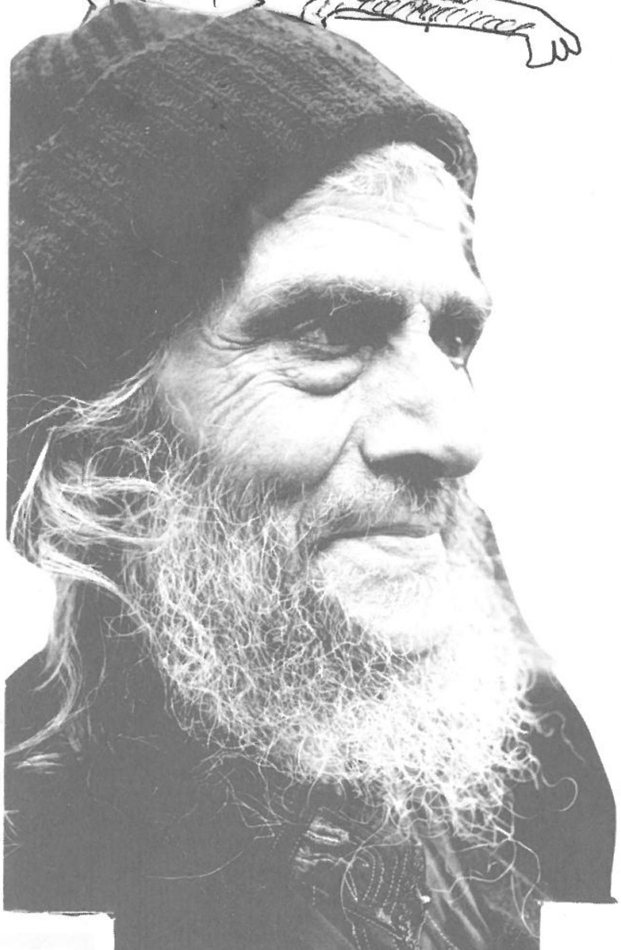

Ὁ προφητάναξ Δαυΐδ
σέ ἀνεβάζει στούς
Οὐρανούς διά τοῦ
Ψαλτηρίου κ'σοῦ
φανερώνει τά με-
γαλεῖα τοῦ Θεοῦ
κ'τήν χάριν.
Γιαυτό,
Μελέτα τό
ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ ,
κ'ἀνεβαίνεις
στούς Οὐρανούς!.

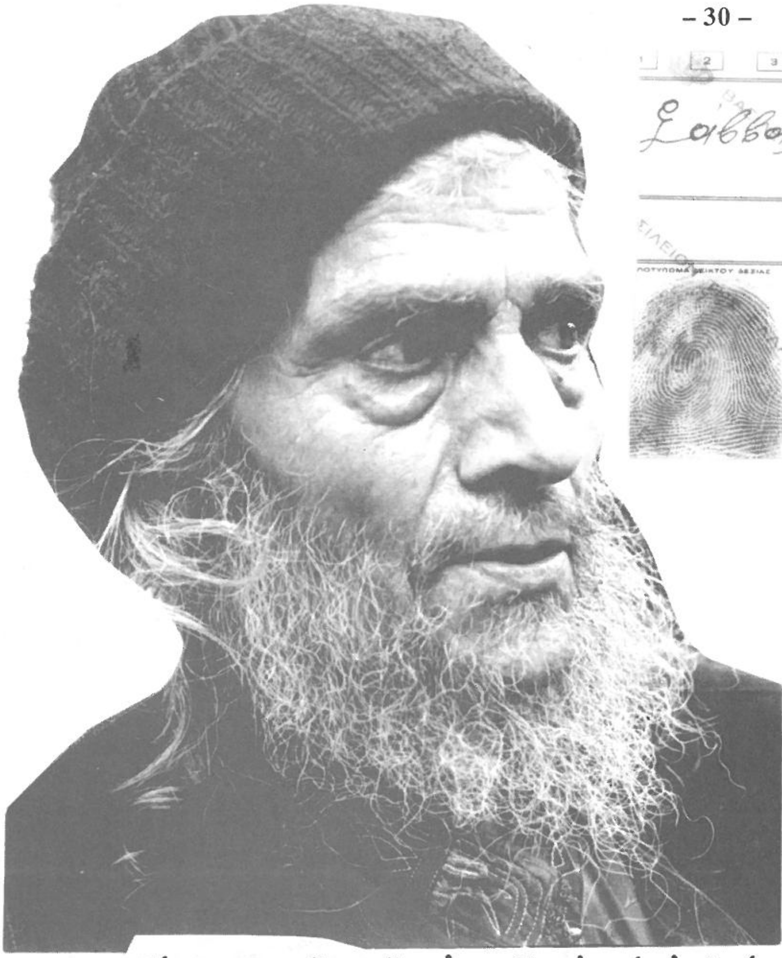

Κύριε βρέξον εἰς τὴν καρδιαν μου τὴν δρόσον τῆς χάριτός σου.

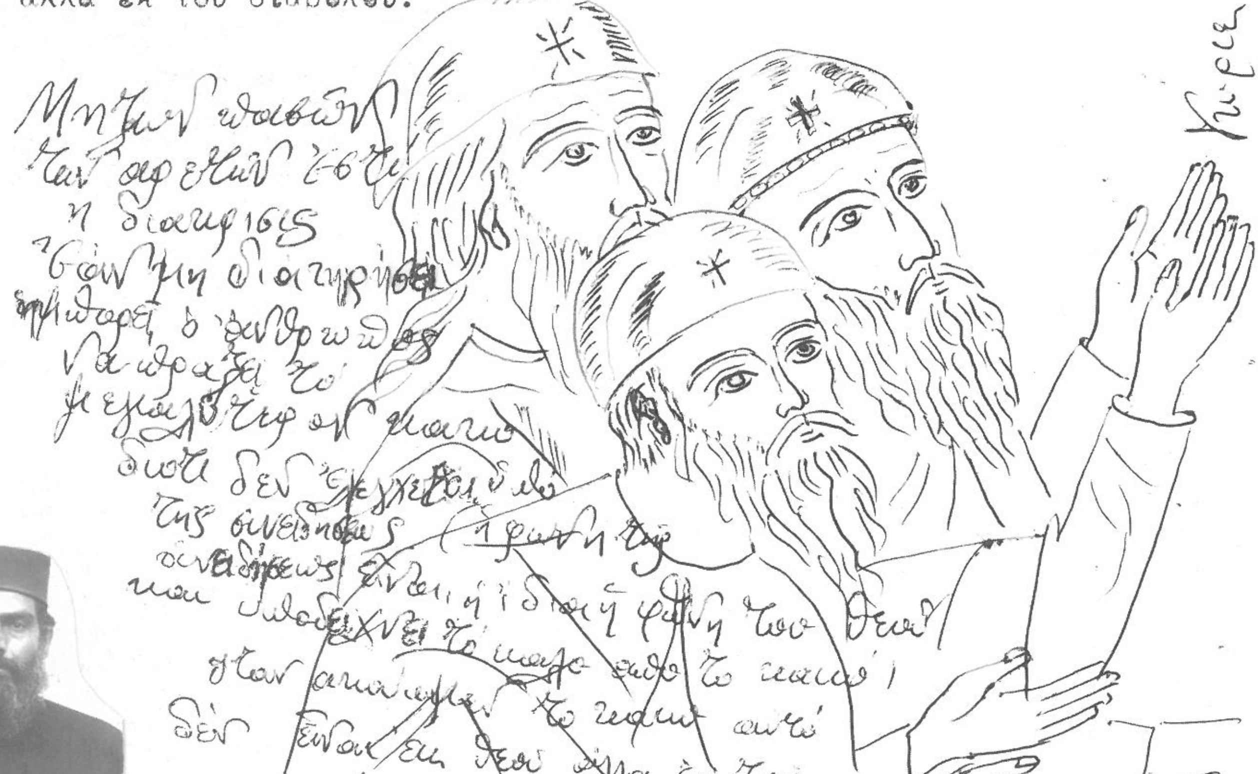

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ
Η. 112 798
Ἐπικυροῦται

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ
ΕΠΩΝΥΜΟΝ ΤΡΙΧΑΚΗΣ
ΟΝΟΜΑ ΜΑΤΘΑΙΟΣ
15-11-1913
ΓΕΝΝΗΘΕΙΣ ΤΗΝ
ΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑ-ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ-ΧΑΝΙΩΝ

Μήτηρ πασῶν τῶν ἀρετῶν ἐστί ἡ διάκρισις. Ἐάν μή διάκρισις ἠμπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νά πράξῃ τό μεγαλύτερο κακό, διότι δέν ἐλέγχεται ὑπό τῆς συνειδήσεως. (ἡ φωνή τῆς συνειδήσεως, εἶναι ἡ ἴδια ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ κ' ὑποδείχνει τό καλό ἀπ' τό κακό.)
Ὅταν ἀκούωμεν τό κακό, αὐτό δέν εἶναι ἐκ Θεοῦ ἀλλά ἐκ τοῦ διαβόλου.

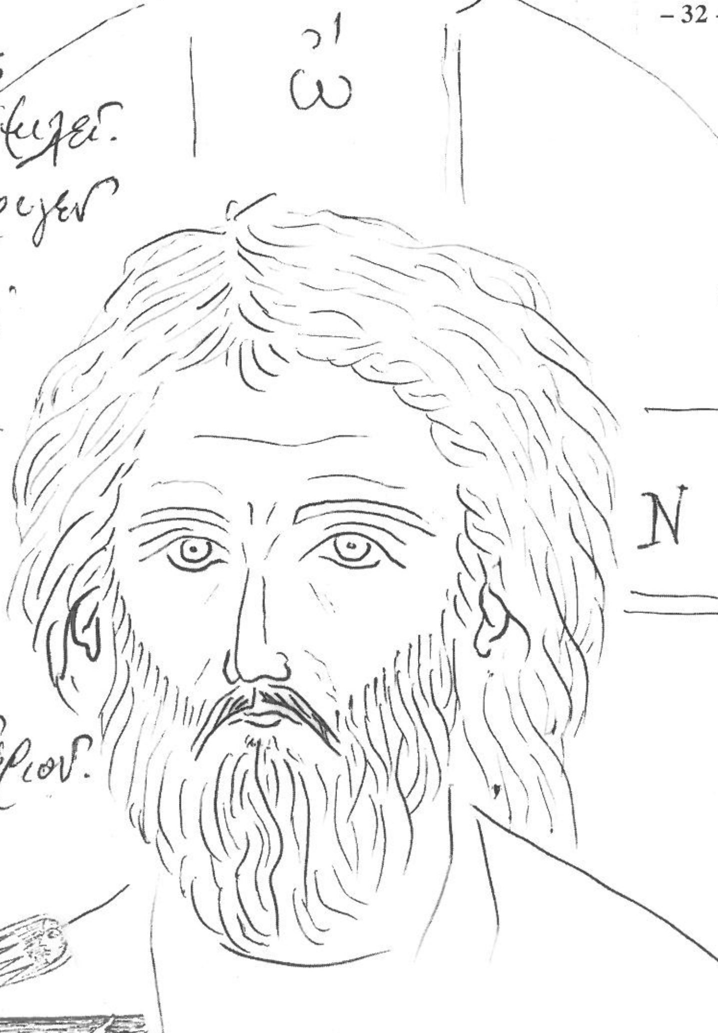
Γέρω Σάββα, εάν δεν γίνεις
ως τον εικονιζόμενον κακου-
χούμενος, θλιβόμενος, στερούμενος,
άδικως κάθεσαι στην Καψάλα.
Ξύπνα από τον ύπνον,
τρέξε να προλάβεις..
εάν δεν πάρεις τον πέλεκυ,
να κόψεις τα πάθη που σε
έχουν περιπλέξει, δεν θα
κατορθώσεις ν' ανέβεις
στους Ουρανούς

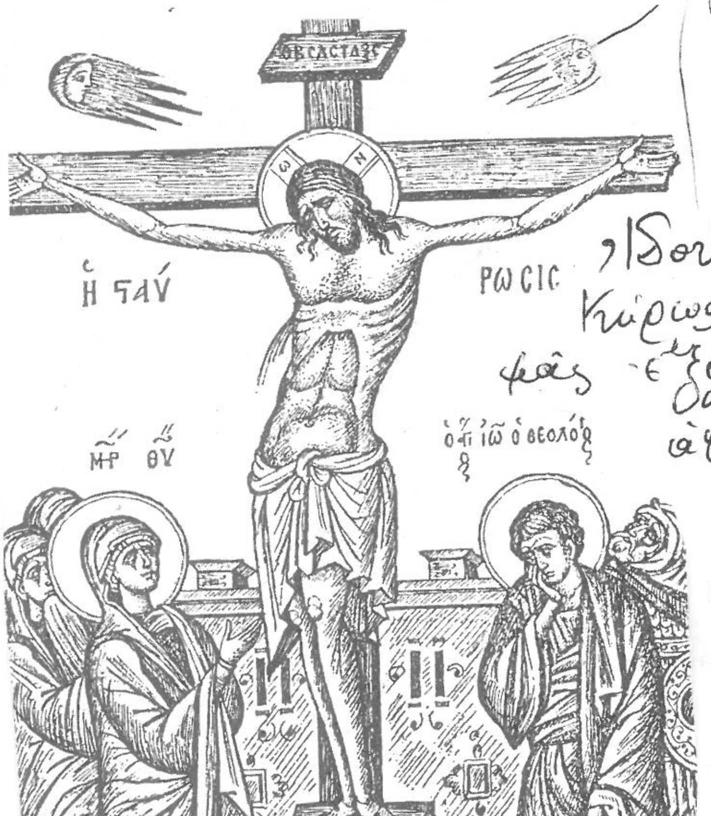
Κύριε, μην υστερήσεις με των επουρανίων σου αγαθών..-

Καθώς οι εικονιζόμενοι με την καθαριότητα του αγρού το αυτό έχομε και εμείς χρέος, να καθαρίζομε τους εαυτούς μας από τα διάφορα πάθη, ίνα παρουσιασθούμε εις τον Κύριον εν ημέρα κρίσεως.

Ἰδού ὁ Κύριος
καί βλέπει καί ὁμιλεῖ.
Ὁ Γ. Σάββας ἔφυγεν
καί ἀφῆκε Μοναχός,
ἀλλά ἀπαιτοῦνται νά
κάνει τά ἔργα
τοῦ Μοναχοῦ
ἀλλοίμονον
ὅταν λογοδοτήσει
στίς ἄνω
σκέψεις αὐτοῦ
ἔδωσεν στόν Κύριον.

Ἰδού ἀδελφέ μου, ὁ
Κύριος Σταυρούμενος ἵνα
μᾶς ἐξιλεώσει ἐκ τῶν
ἁμαρτιῶν μας.
Ἐθυσιάσθη, ἵνα δείξει
πρός ἡμᾶς τήν ἀ-
γάπην Του, ἵνα
καί ἡμεῖς ἀγαπήσω-
με τούς συνανθρώ-
πους μας. Ἄλλως
θα μείνωμεν ἔξω
τοῦ Νυμφῶνος.

Διά τοῦτο μετανοεῖτε, διά νά μή κλαί-
σωμεν αἰωνίως.

Κύριε, ὁ Θεός μνήσθητί μου κατά τό μέγα ἔλεός σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου

Άγιον Όρος επίγειος Παράδεισος εκ των ευχών των Πατέρων

"Αγιον "Ορος ἐπίγειος Παράδεισος ἐκ τῶν εὐχῶν τῶν Πατέρων .

Γνωρίζω πρός τό καλογέρι μου ὅτι ὑπεράνω πάντων εἶναι ἡ ΠΙΣΤΙΣ ἡ ΟΡΘΗ δηλ. ἡ 'ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ . 'Εάν μή ὀρθόδοξος, ἀσκόπως ἀγωνιοῦμεν γιά τήν εἰς οὐρανούς μακαρία Ζωή δηλ. τόν παράδεισον .Διά τῆς ὀρθῆς Πίστεως ἁγίασαν οἱ Πατέρες τῆς 'Εκκλησίας μας κ'ἐμαρτύρησαν οἱ μάρτυρες διά τήν ' ὀρθήν Πίστιν, Πατήρ Υἱός κ' "Αγιον Πνεῦμα .

Εὔχομαι ὅπως βαδίσης τήν ὀρθή πίστι κ'μήν ἀκοῦς τούς παπολάτρες,Μεταξάκη,'Αθηναγόρου κ'Δημητρίου,ἐάν δέν ἀνακαλέσουν τίς βλασφημίες τους.

Γ. Σάββ.μοναχός ἀμόναχος
13-I-1988

Τάς αιτίας των παθών, ουκ εκκόπτω παντελώς, και απάθειαν ζητώ, εν ευχαίς διηνεκώς, Παναμώμητε. την πώρωσίν μου, λύσον και σώσόν με

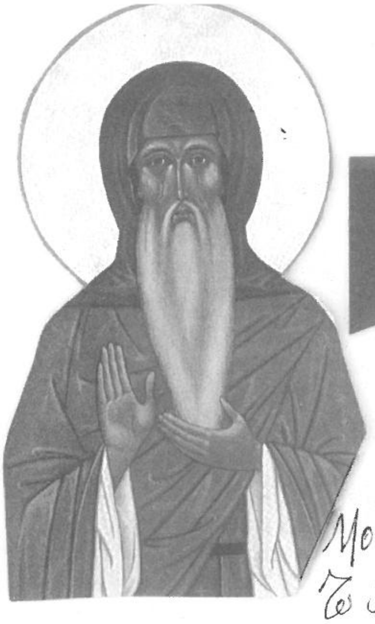

[illegible] ευχαρίστησον ημίν

Γνωρίζω προς το καλογέρι μου, ότι υπεράνω πάντων είναι η Πίστις η ορθή, δηλαδή η ορθοδοξία. Εάν μη ορθόδοξος, ασκόπως αγωνιούμεν για την εις ουρανούς μακαρία ζωή, δηλαδή τον Παράδεισον.
Διά της ορθής Πίστεως, αγίασαν οι Πατέρες της Εκκλησίας μας και εμαρτύρησαν οι Μάρτυρες διά την ορθήν Πίστιν, Πατήρ, Υιός και Άγιον Πνεύμα.
Εύχομαι όπως βαδίσεις την ορθήν Πίστιν και μην ακούς τους παπολάτρες Μεταξάκη, Αθηναγόρου →
→ και Δημητρίου εάν δεν ανακαλέσουν τις βλασφημίες των

Γέρων Σάββας
μοναχ. αμόναχος
13-1-88

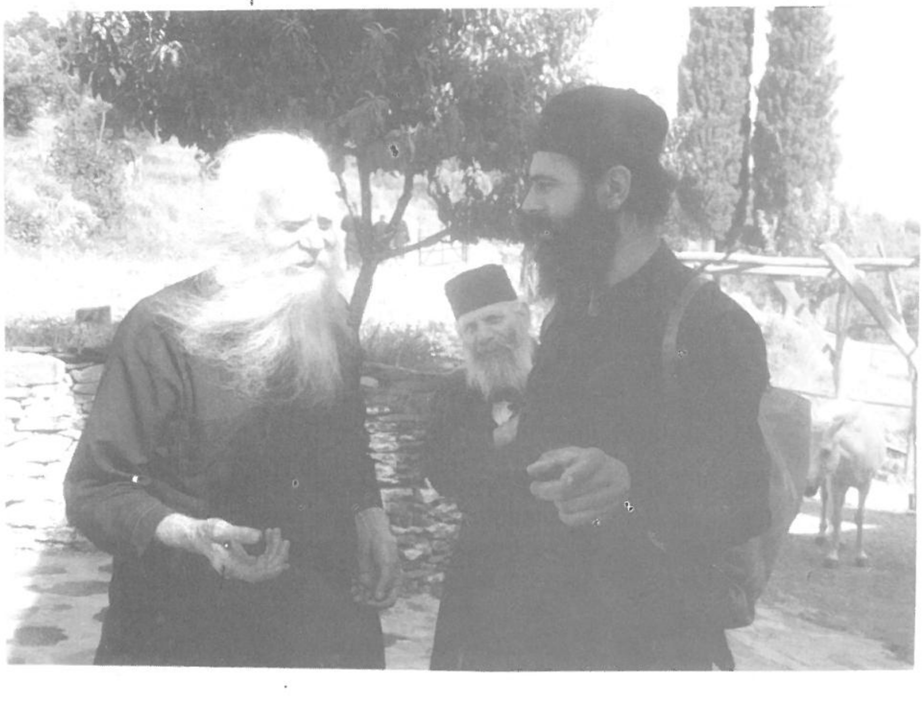

Αὐτῶ καινόν τι....

Μοναχός τί ἐστί; Ξένος τοῦ κόσμου τούτου, προορισμένος διά τήν ἄνω Πόλην τήν Ἱερουσαλήμ.
Ἐάν ὅμως ἀγαπήσει τήν ὕλην καί τά ὁρώμενα τοῦ κόσμου τούτου, οὐδέν ἐποίησεν καί χάνει καί τά τῆς μελλούσης ζωῆς καί τά τοῦ κόσμου. Γιαυτό ἀνδρίζου ἀγαπητέ καί προσεύχου ἀδιαλείπτως, ἵνα ἑνωθεῖς μέ τόν Κύριον καί τότε τά πάντα κέρδισες.

Μοναχός τί ἐστί ; Ξένος τοῦ κόσμου τούτου,προορισμένος διά τήν ἄνω πόλιν τήν Ἱερουσαλήμ . Ἐάν ὅμως ἀγαπήση τήν ὕλην κ΄τά ὁρώμενα τοῦ κόσμου τούτου οὐδέν ἐποίησεν κ΄χάνη κ΄τά τῆς μελλούσης ζωῆς κ΄τά τοῦ κόσμου. Γιαυτό ἀνδρίζου,ἀγαπητέ,κ΄προσεύχου ἀδιαλείπτως ἵνα ἑνωθῆς μέ τόν Κύριον κ΄τότε τά πάντα κέρδισες ..

— Ὅ,τι θὰ ὠφελήσει τὸν Γέροντα Ἀλύπιον —

— Τὸ ὠφελιμότερον εἰς τὸν μοναχὸν εἶναι ἡ ἀπομάκρυνσις πάσης συζητήσεως. Πάντοτε ψυχικὴ εἰρήνη χάνομεν τὴν σταθερότητα τῆς σκέψεως μὲ τὴν πολυλογία. Ἡ ἐσωτερικὴ ἐργασία χάνεται, διὰ τοῦτο εἶπον οἱ Πατέρες "Θοῦ, Κύριε, φυλακὴ τῷ στόματί μου" καὶ τότε ἔρχεται ἡ ἐσωτερικὴ ἐργασία καὶ ἑνώνεσαι τὸν Κύριον καὶ γίνεται ὁ ἔσω ἄνθρωπος πῦρ κατὰ τὴν δύναμιν ἑκάστου.

.. Γιαυτό, "Θοῦ, Κύριε, φυλακὴ τῷ στόματί μου" καὶ εὑρίσκομε αὐτὸ ποὺ ζητοῦμε, ἔρχεται ἡ εὐχὴ τό: "Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ .." καὶ εἶναι πῦρ ποὺ καταναλίσκει τὰς ματαίους σκέψεις κ' λογισμούς. Καὶ ἀφοῦ φύγουν ὅλα αὐτά, τότε ἑνωνόμεθα μὲ τὸν Θεόν

"Ο,τι θά όφελίση τόν Γ.'Αλυπ :Τό ὀφελιμότερον είς τόν μοναχόν εἶναι ἡ ἀπομάκρυνσις πάσης συζητήσεως.Πάντοτε χάνομεν ψυχικήν είρήνη κ' τήν σταθερότητα τῆς σκέψεως μέ τήν πολυλογία. Ἡ ἐσωτερική ἐργασία χάνεται,διά τοῦτο εἶπον οἱ Πατέρες "Θοῦ Κύριε φυλακήν τῷ στόματί μου, κ'τότε ἔρχεται ἡ ἐσωτερική ἐργασία κ'ἑνώνεσαι μέ τόν Κύριον κ'γίνεται ὁ ἔσω ἄνθρωπος πῦρ κατά τήν δύναμιν ἑκάστου. Γιαυτό,"Θοῦ Κύριε φυλακήν τῷ στόματί μου" κ'εὑρίσκομε αὐτό πού ζητοῦμε δηλ. ἔρχεται ἡ εὐχή τό:"Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ.. " κ'εἶναι πῦρ πού καταναλίσκει τάς ματαίους σκέψεις κ'λογισμούς.Καί ἀφοῦ φύγουν ὅλα αὐτά,τότε ἑνωνόμεθα μέ τόν Θεόν .

Όλοι μας τυφλοί είμαστε και εάν ο Κύριος δεν μας φωτίσει δεν θα ίδουμε τον Θεόν. Χωρίς τα καλά έργα και την κατά Θεόν ζωήν τυφλοί πάντοτε θα μένομεν. Ας ενωθούμε με τον Θεόν διά της προσευχής και έτσι θα ανοιχθούν οι οφθαλμοί μας να ίδωμεν τον Θεόν και τα του Θεού.

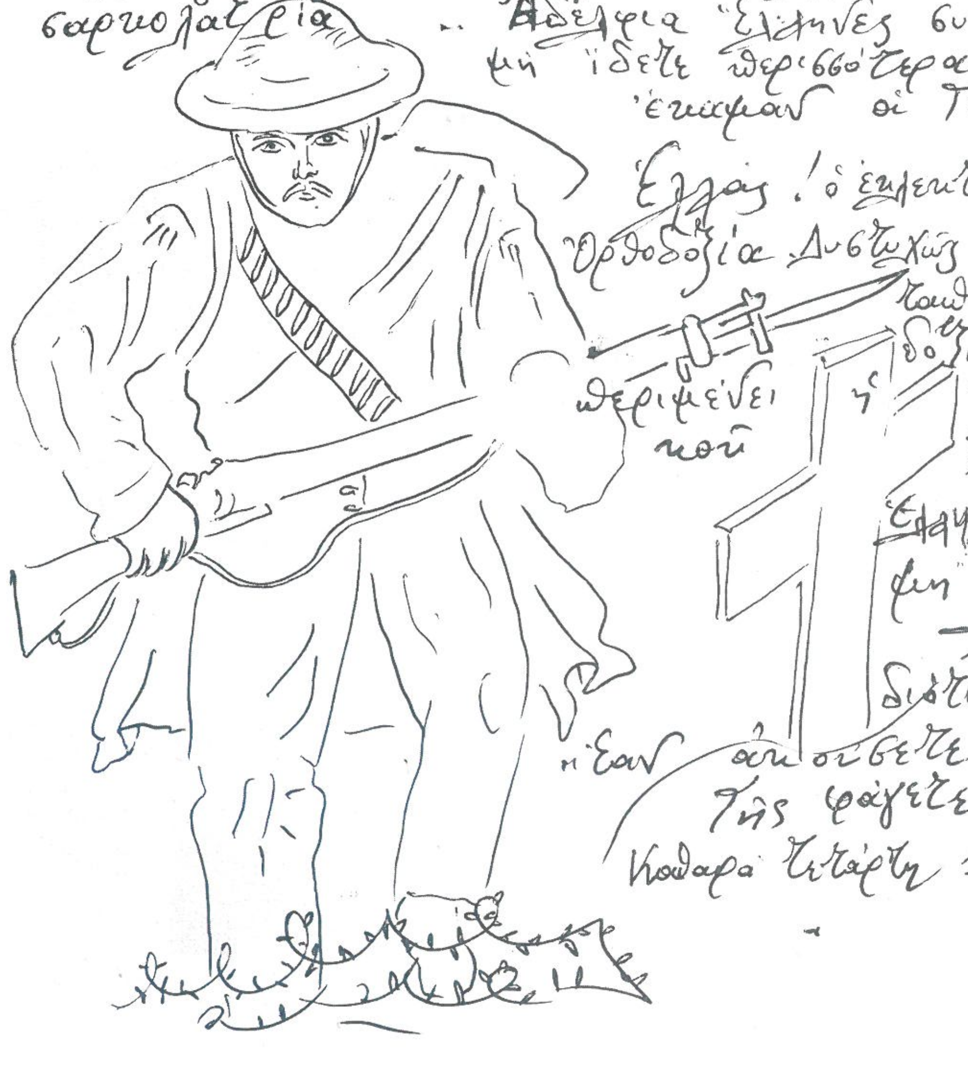
Γρηγορείτε και προσεύχεσθε και θα συμπληρωθούν τα πάντα.

(Καλύβη Αγ. Νικολ. Καψάλας)

— Γέροντα, ποίος είναι ο πλέον θεάρεστος λογισμός;

— Η Αγάπη προς τον Θεόν και τους συνανθρώπους μας.

Να βλέπωμε την αγάπη που προσέφεραν το 1940 οι Έλληνες φαντάροι για την πατρίδα. Οι νυν Έλληνες δεν γνωρίζουν ευγνωμοσύνη αλλά διατρίβουν στην σαρκολατρεία.. Αδέλφια Έλληνες συνετισθείτε, ίνα μη ίδετε περισσότερα από όσα μας έκαμαν οι Γερμανοί.

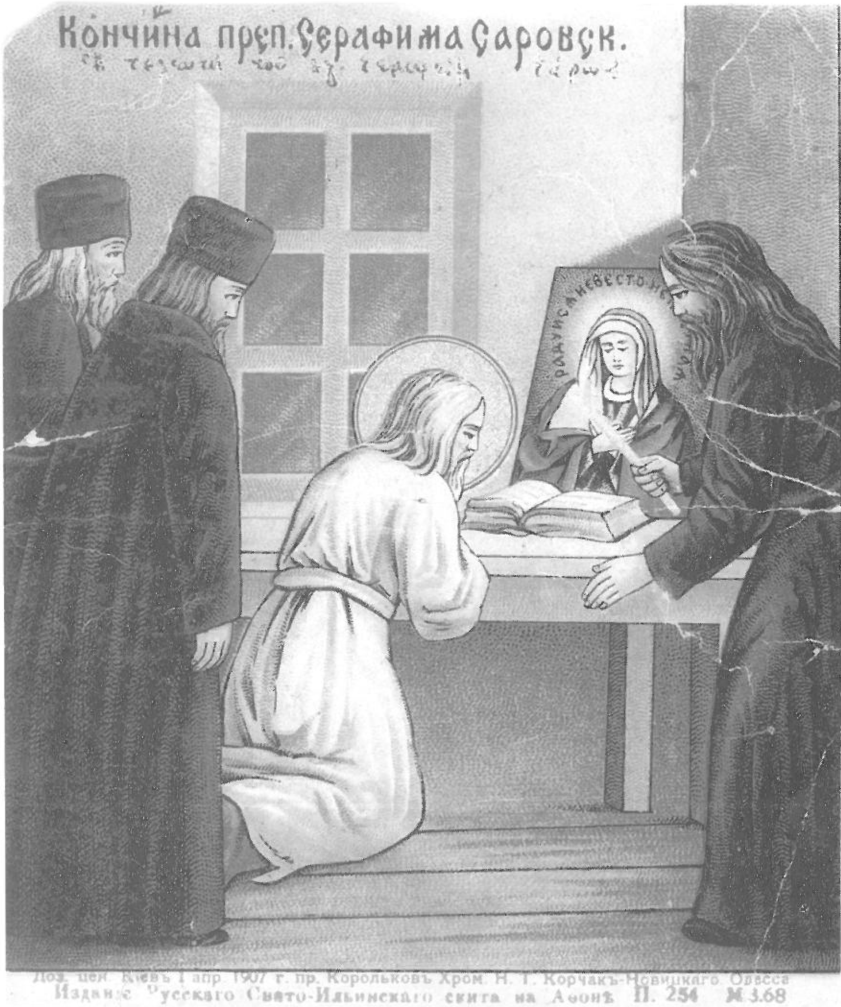

Ελλάς! ο εκλεκτός λαός διότι έχει Ορθοδοξία. Δυστυχώς οι ιθύνοντες καταπατούν την Ορθοδοξίαν και μας περιμένει η τιμωρία του Εβραϊκού λαού που παρέβη τον Νόμο.

Ελληνικέ λαέ, ξύπνα, μη ακολουθάς τους πασοκάτζες διότι είναι αιρετικοί.

«Εάν ακούσετε τα αγαθά της γης φάγετε ...(Ησαΐας)».

Καθαρά Τετάρτη 1989 Γ.Σ.

αἱ ἡμέρες μου φεύγουν, ἡ ζωή μου εἶναι πρὸς τὸ βασίλεμα γιαυτό, πάτερ Σάββα, ἑτοιμάσου να κοινωνήσεις, νὰ λάβεις τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἵνα σὲ συνοδεύσει εἰς τὴν ἄλλην ζωήν.
Ἡ Κυρία Θεοτόκος μᾶς περιμένει μὲ ἀνοικτάς ἀγκάλας ὅλους τοὺς πιστούς. -
Ἰούλ. '91

← ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου Σεραφείμ τοῦ Σάρωφ

Ἡ στάση καὶ ἡ συγκέντρωση τῆς σκέψεως τοῦ εἰκονιζομένου Γέροντος μᾶς φανερώνει ὅτι εἶναι νοερῶς εἰς τὰ οὐράνια, εἰς τὰ ὑπερκόσμια καὶ ἑνώνεται μὲ τὸν Θεὸν καὶ παρακαλεῖ γιὰ τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς.
Ἂς γνωρίζομε ὅτι ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς Γέροντας μᾶς ἀνέχεται ὁ Κύριος. γιαυτὸ μία ὑπόκλιση εἰς τοὺς τοιούτους Γέροντας. -

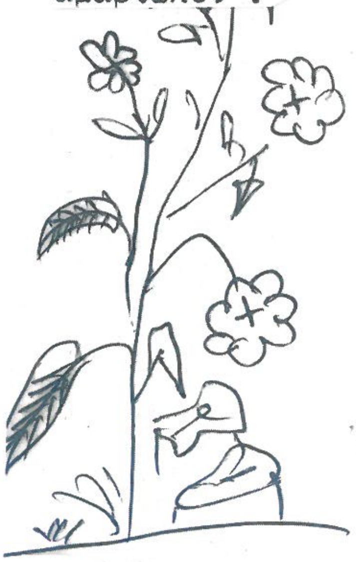
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν δός μοι γνῶσιν καὶ σύνεσιν πρὸς ὄφελος τῶν μελετώντων ταῦτα.
Κύριε, μὴ ὑστερήσεις με τῶν ἐπουρανίων σου ἀγαθῶν. -

Ἰδοὺ τὸ Ὄρος τὸ Ἅγιον, τὸ λιμάνι τῶν Μοναχῶν, τὸ καταφύγιον ἀπὸ τὴν ζάλην τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. Τὸ μέρος ὅπου ἀπομονοῦται ἐντὸς σωματικῶς νοερῶς ἐξυψοῦται διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου μέχρι τρίτου οὐρανοῦ καὶ ἀναπολεῖ τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἀγαπῶν καὶ πιστεύων εἰς τὸν Κύριον, οὐ δύναται ὁ ἐχθρὸς διάβολος νὰ βλάψῃ. Διὰ τοῦτο ἀδελφοί, θαρσεῖτε καὶ πιστεύετε στὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ προσβάλλῃ ἡμᾶς μὲ κανένα τρόπο. Διὰ τοῦτο ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε μὲ τό· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν.

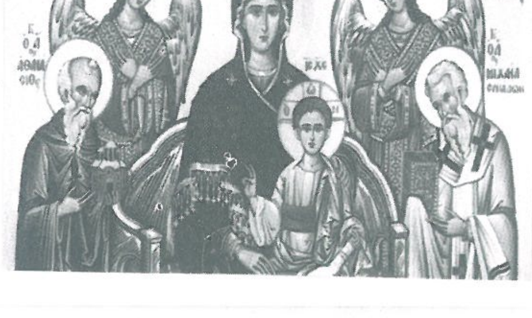
'Ιδοῦ τό "Ορος τό "Αγιον, τό λιμάνι τῶν μοναχῶν, τό καταφύγιον ἀπό τήν ζάλην τοῦ κόσμου κ΄τά ἐν τῷ κόσμῳ. Τό μέρος ὅπου ἀπομονώνεται ἐντός σωματικῶς κ΄νοερῶς ἐξυψώνεται διά τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου μέχρι τρίτου οὐρανοῦ κ΄ἀναπολεῖ τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. 'Ο ἀγαπῶν κ΄πιστεύων εἰς τόν Κύριον, οὐ δύναται ὁ ἐχθρός διάβολος νά τόν βλάψη. Διά τοῦτο, ἀδελφοί, θαρσεῖτε κ΄πιστεύετε στόν Κύριον ἡμῶν 'Ιησοῦν Χριστόν κ΄οὐδείς δύναται νά προσβάλλη ἡμᾶς μέ κανένα τρόπο. Διά τοῦτο ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε μέ τό : "Κύριε 'Ιησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με τόν ἁμαρτωλόν".

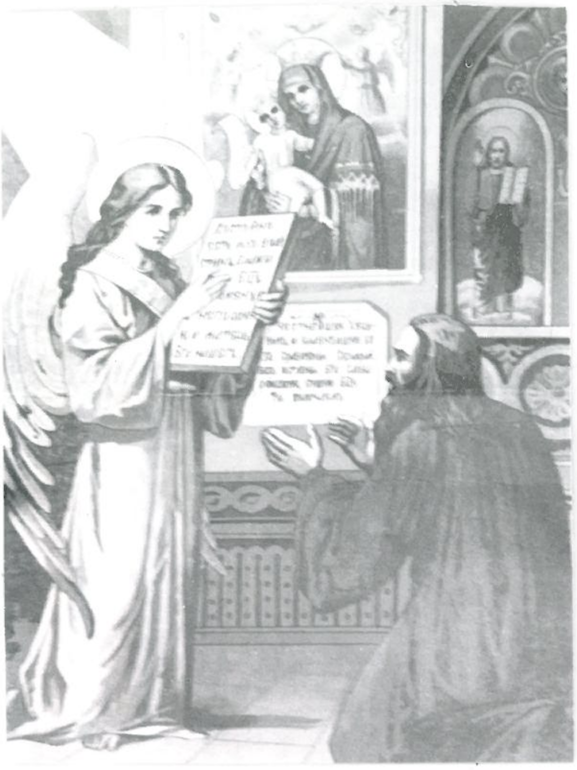

Ἰδοὺ μίμηση τὸ πῶς συγκεντρώνομε τὴν σκέψη μας καὶ γίνεται ἡ ἕνωση μὲ τὸν Κύριον. Ἔρχεται ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ μᾶς φωτίζει πρὸς δόξαν του.

"Τίς τόν Χριστόν ἔχων ἐντός του, ἑτέρου πλέον ἐπιζητεῖ; Τίνος ἄρα τῶν ἀγαθῶν αἰῶνος τοῦ παρόντος; (ἁγ. Συμεών Ν. Θεολόγου)

Κύριε, [illegible] μου Ποὺ [illegible] τοῦ αἰσχροῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ βεβήλου.

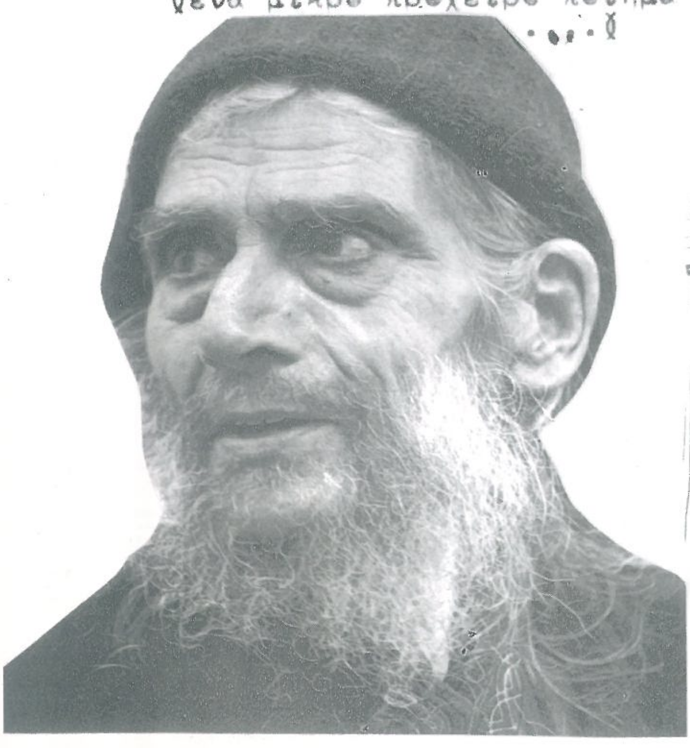

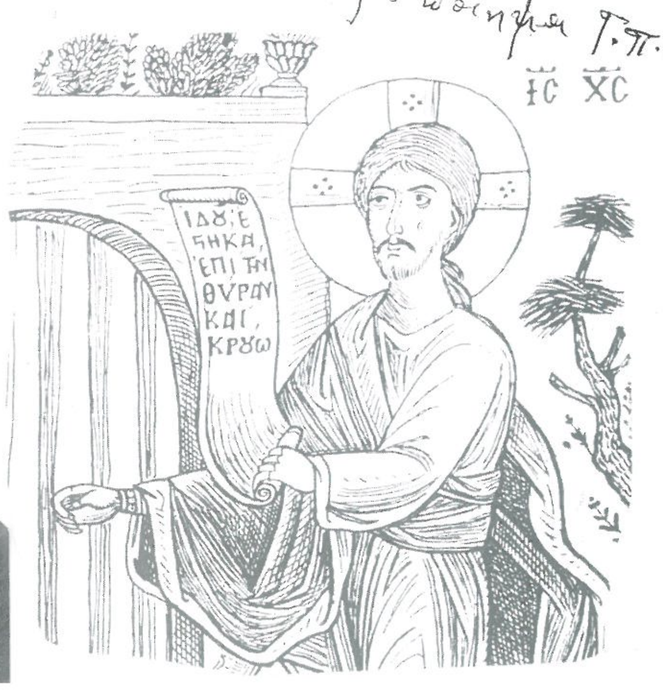

Ὦ ἄνθρωπε
πού περπατᾶς τήν γῆν
σκυφτός καμπουριασμένος
καί δέν κοιτᾶς στά ὕψη
νά δῆς τόν Πλάστη
πού λατρεύεις καί τόν δοξά-
ζεις πού ὅλα σοῦ τά δίδει
καί τήν ζωή καί τήν τροφή
καί τήν ὑγεία καί νά
ἀφεντεύεις τά ἀγαθά
τοῦ κόσμου τήν εὐτυχία.
Σκέψου, ὦ ἄνθρωπε
φθαρτέ
τήν δόξα τοῦ Κυρίου
καί δόξασέ τον
τώρα ὅπου ζεῖς
νά τά βρεῖς αἰωνίως.
Ἕνα μικρό πρόχειρο ποίημα Γ.Π.Α.

Ὦ ἄνθρωπε,
πού περπατᾶς τήν γῆν
σκυφτός καμπουριασμένος
κ' δέν κοιτᾶς στά ὕψηλά
νά δῆς τόν Πλάστην πού λα-
τρεύ ιεις
νά τόν δοξάσης, πού ὅλα
σοῦ τά δίδει
κ' τήν ζωήν κ' τήν τροφήν κ'
τήν ὑγείαν
κ' νά ἀφεντεύης τά ἀγαθά
τοῦ κόσμου τήν εὐτυχία.
Σκέψου ὦ ἄνθρωπε φθαρτέ,
τήν δόξα τοῦ Κυρίου
κ' δόξασέ Τον τώρα ὅπου ζεῖς
νά τά βρῆς αἰωνίως.

Ἕνα μικρό πρόχειρο ποίημα ...

Έρημος έστίν κατοικία μοναχῶν διά ἕνωσι μέ τόν Θεόν.

Έρημος εστί κατοικία μοναχών διά ένωση με τον Θεόν

Βλέποντας τον ερημίτην βαδίζοντα ακτήμων, ταπεινός, χωρίς σανδάλια, ξυπόλητος

Η έρημος

με το καλάθι και το σακίδιον με τα σχήματα τα μοναχού σκεπτικός, διότι η σκέψη του είναι στον Θεόν και διά τούτο βλέπω την χείρα του Θεού και τον ευλογεί και έχει την χάρη του Κυρίου.

Μακάριοι οι φθάσαντες εις αυτήν την χάρη, διότι είναι άξιοι διά της χάριτος του Κυρίου.

Μακάριοι οι ενωθέντες με τον Θεόν διότι θα αξιωθούν της ουρανίου βασιλείας

26 Νοεμ. 1990
Καλύβη
Αγίου
Νικολάου
Καψάλα στέκι

Βλέποντας τόν ἐρημίτην βαδίζοντα ἀκτήμων, ταπεινός, χωρίς σανδάλια, ξυπόλητος μέ τό καλάθι κ'τό σακκίδιον μέ τά σχήματα τοῦ μοναχοῦ σκεπτικός, διότι ἡ σκέψις του εἶναι στόν Θεόν, κ'διά τοῦτο βλέπω τήν χεῖρα τοῦ Θεοῦ κ'τόν εὐλογεῖ κ'ἔχει τήν χάριν τοῦ Κυρίου.

Μακάριοι οἱ φθάσαντες εἰς αὐτήν τήν χάριν, διότι εἶναι ἄξιοι διά τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου. Μακάριοι οἱ ἑνωθέντες μέ τόν Θεόν, διότι θά ἀξιωθοῦν τῆς Οὐρανίου Βασιλείας.
26 Νοεμ. 1990 Καλύβη Ἁγ. Νικολάου, Καψάλα.

Σοί έστιν το κράτος Κύριε είς τούς ατέρμονας αιώνας των αιώνων.

Το συμπέρασμα επί της αναγνώσεως του Αβ. Ισαακ

Μείζων πασών των αρετών είναι η αγάπη. Όπου αγάπη δεν
υπάρχει είναι τα πάντα νεκρά, διότι όπου αγάπη εκεί και ο
Θεός και μας ανέχεται και μας υπομένει και δεν μας τιμωρεί
για την κακία μας. Εάν αισθανόμαστε την ευσπλαχνία του
Θεού θα ζούσαμε άλλη ζωή προς τον Κύριον πρώτον και
δεύτερον προς τους συνανθρώπους μας
ο Γέρων Σάββας είναι
ένοχος και εις Θεόν και ανθρώπους
Παρακαλώ ευχηθείτε εις Κύριον ίνα τον
συνετίσει και μη απέλθει γυμνός από ευσέβεια
από ταπείνωση και από καλά έργα και
γίνει έρμαιον των πονηρών πνευμάτων
Κλαύσατε βουνοί και όρη τον Γερ. Σάββα

Μείζων πασῶν τῶν ἀρετῶν εἶναι ἡ ἀγάπη. Ὅπου ἀγάπη δέν ὑπάρχει εἶναι τά πάντα νεκρά, διότι ὅπου ἀγάπη ἐκεῖ κ΄ὁ Θεός κ΄μᾶς ἀνέχεται κ΄μᾶς ὑπομένει κ΄δέν μᾶς τιμωρεῖ γιά τήν κακία μας. Ἐάν αἰσθανόμαστε τήν εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ, θά ζούσαμε ἄλλη ζωή πρός τόν Κύριον πρῶτον κ΄δεύτερον πρός τούς συνανθρώπους μας.

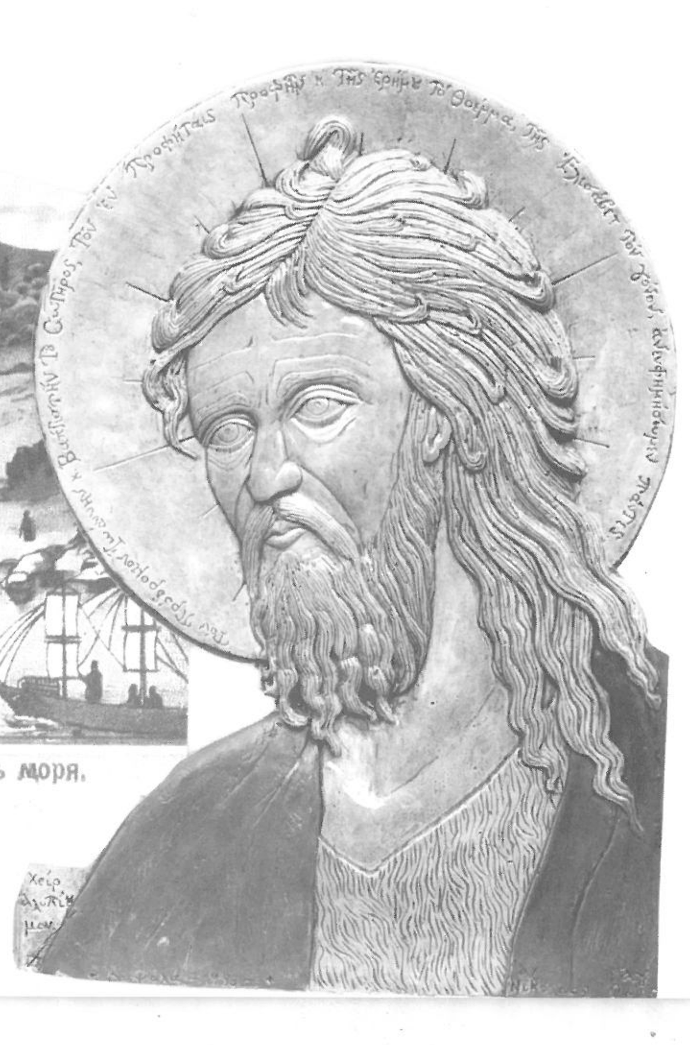
Ὁ Γέρων Σάββας εἶναι ἔνοχος κ΄εἰς Θεόν κ΄ἀνθρώπους.

Παρακαλῶ εὐχηθεῖτε εἰς Κύριον ἵνα τόν συνετίση κ΄μή ἀπέλθει γυμνός ἀπό εὐσέβεια, ἀπό ταπείνωσι κ΄ἀπό καλά ἔργα κ΄γίνη ἕρμαιον τῶν πονηρῶν πνευμάτων.

Κλαύσατε βουνοί κ΄ὄρη τόν Γέρ. Σάββα.

Св. Гаврiилъ беретъ Иверскую икону Б. М. отъ моря.

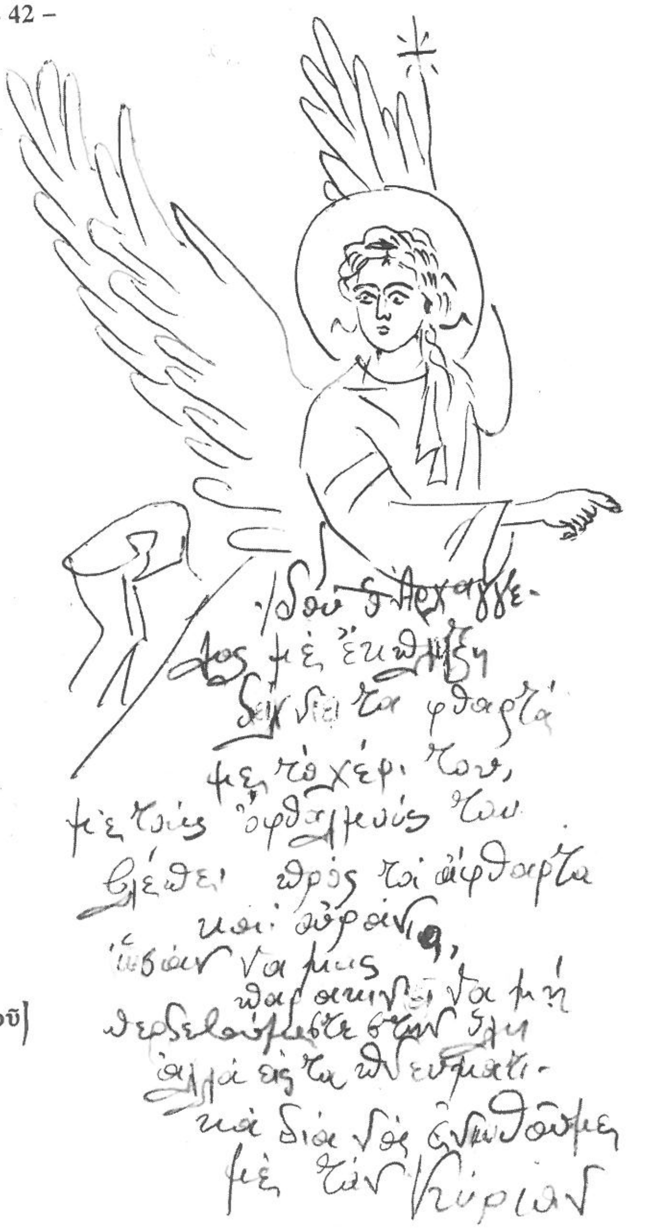
«Ἄκουσε, παιδί μου, νά σοῦ εἰπῶ. Ἡ τελεία ἀγάπη εἶναι νά πουλήσης ὅλα σου τά πράγματα, νά τά δώσης ἐλεημοσύνη καί νά πηγαίνης καί ἐσύ νά εὕρης κανένα αὐθέντη νά πουληθῆς σκλάβος. Καί ὅσα πάρης, νά τά δώσης ὅλα. Νά μή κρατήσης ἕνα ἄσπρο. Ἠμπορεῖς νά τό κάμης αὐτό νά γένης τέλειος; Βαρύ σοῦ φαίνεται...

Δέν ἠμπορεῖς νά τό κάμης αὐτό; Κάμε ἄλλο: Μή πουληθῆς ἐσύ σκλάβος. Μόνο πούλησε τά πράγματά σου. Δῶσε τα ὅλα ἐλεημοσύνη. Τό κάμνεις; Ἀκόμη βαρύ σοῦ φαίνεται καί αὐτό.

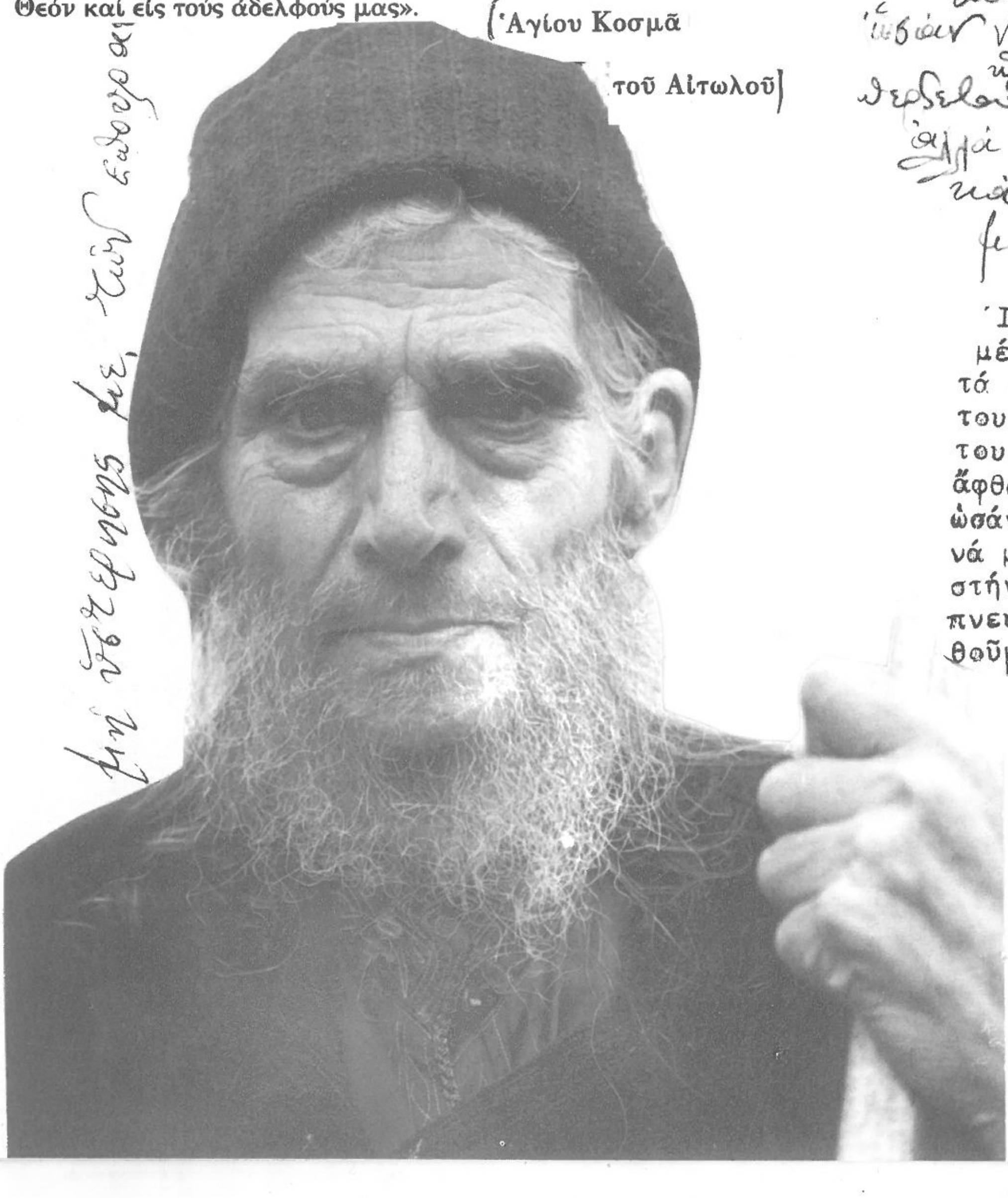
Ἄς ἔλθωμε παρακάτω. Δέν ἠμπορεῖς νά δώσης ὅλα σου τά πράγματα. Δῶσε τά μισά. Δῶσε ἀπό τά τρία ἕνα. Δῶσε ἀπό τά πέντε ἕνα. Μή πάρης τό ψωμί τοῦ ἀδελφοῦ σου, μή πάρης τό ἐξωφόρι του. Μή τόν κατατρέχεις. ΜΗ ΤΟΝ ΤΡΩΣ ΜΕ ΤΗΝ ΓΛΩΣΣΑ ΣΟΥ. Μήτε καί αὐτό τό κάμνεις;

Ἄς ἔλθωμε παρακάτου. Κάμε ἄλλο: Τόν εὑρῆκες τόν ἀδελφό σου μέσα εἰς τήν λάσπην καί δέν θέλεις νά τόν ἐβγάλης. Καλά. Δέν θέλεις νά τοῦ κάμης καλό. Μή τοῦ κάμης κακό. Ἄφησέ τονε.

Πῶς θέλομεν νά σωθοῦμεν, ἀδελφοί μου, τό ἕνα μᾶς φαίνεται βαρύ, τό ἄλλο βαρύ. Ποῦ νά πᾶμε παρακάτου. Δέν ἔχομε νά κατεβοῦμεν. Ὁ Θεός εἶναι εὔσπλαγχνος. Ναί. Μά εἶναι καί δίκαιος. Ἔχει καί ράβδον σιδηρᾶν. **Λοιπόν· ἄν θέλωμεν νά σωθοῦμεν πρέπει νά ἔχωμεν τήν ἀγάπην εἰς τόν Θεόν καί εἰς τούς ἀδελφούς μας».** (Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ)

Ἰδού ὁ ἀρχάγγελος μέ ἔκπληξι δείχνει τά φθαρτά μέ τό χέρι του, μέ τούς ὀφθαλμούς του βλέπει πρός τά ἄφθαρτα κ᾽ οὐράνια, ὡσάν νά μᾶς παρακινῇ νά μή αἰχμαλωτιζόμαστε στήν ὕλη ἀλλά εἰς τά πνευματικά, διά νά ἑνωθοῦμε μέ τόν Κύριον.

Βλέπω τό καλογέρι μου, τόν π. Ἀλύπιον, μετά τήν κουρά του ὡς μεγαλόσχημος. Εὐχαριστῶ τόν Κύριον καί τοῦ εὔχομαι ὅπως τόν ἀξιώσει νά τιμήσει τό σχῆμα τοῦ Μεγαλοσχήμου, ἵνα παρουσιασθεῖ ἐν τῇ Δευτέρᾳ Παρουσίᾳ ὡς ἄγγελος, ἵνα πρεσβεύει καί ὑπέρ τοῦ ἀναξίου Γ. Σάββα.

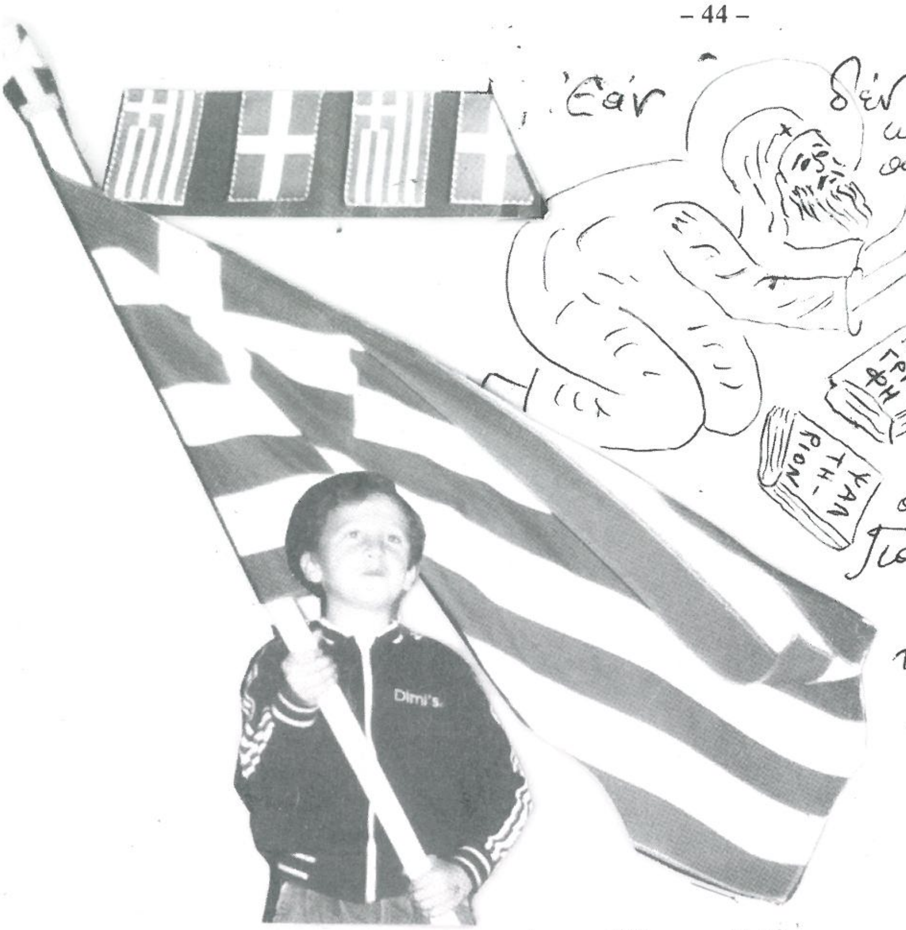
Ὡσαύτως εὐχαριστῶ πάντας τούς παρευρεθέντας εἰς τήν τελετή.

Χαίρω διότι ὁ Κύριος, ἄν καί ἀνάξιος, μέ ἠξίωσε καί ἔκαμα καλογέρι τόν εἰκονιζόμενον. Τοῦ εὔχομαι: ὁ Κύριος νά τόν δυναμώσει καί τοῦ δώσει σύνεσιν καί πίστιν ἵνα εὐαρεστήσει τόν Κύριον καί τοῦ δώσει κατά τόν πόθο του καί νά εἶναι παράδειγμα στούς πάντας πρός δόξαν Θεοῦ. Ἵνα μοῦ τραβάει κανένα κομβοσχοίνι, ὁ Κύριος νά μέ φωτίσει νά ἔχω τέλος ἀγαθόν.

Γ. Σάββα μον. ἀγιον.

Ἐάν δέν σκεφθῆς ὡς ὁ μοναχός αὐτός αὐτό τήν ἄθικτην ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι μακρυά ἀπό ἡμᾶς Γιαυτό ἀνάγκη ἀγῶνος ἵνα κερδίσωμε τήν ἄλλη Ζωή

Γ. Σ.

Το συμπέρασμα της ζωής εἶναι ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐάν δέν ἔχει τή βάση στήν ζωή του τήν αγάπη πρῶτον στόν Θεόν, δεύτερον στούς συνανθρώπους του καί συνάμα σ'ὅλα τά δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ τότε δέν ἠμπορεῖ νά ἐννοήσει τα μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, διότι λέγει ο προφήτης "Πάντα ἐν Σοφία ἐποίησε". Στούς Χριστιανούς εἶναι ριζωμένη ἡ αγάπη τοῦ Θεοῦ στήν ψυχή. Εὔχεσθε διά μή ἔχοντας αγάπη ὅπως τούς φωτίσει, ἵνα ἔλθουν σέ ἐπίγνωση

Τό συμπέρασμα τῆς ζωῆς εἶναι ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐάν δέν ἔχῃ τή βάσι στήν ζωή του τήν ΑΓΑΠΗ πρῶτον στόν Θεόν δεύτερον στούς συνανθρώπους του κ' συνάμα σ'ὅλα τά δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ, δέν ἠμπορεῖ νά ἐννοήσῃ τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, διότι λέγει ὁ προφήτης:" πάντα ἐν Σοφίᾳ ἐποίησε". Στούς Χριστιανούς εἶναι ριζωμένη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ στήν ψυχή. Εὔχεσθε διά τούς μή ἔχοντας ἀγάπη ὅπως ὁ Θεός τούς φωτίσῃ, ἵνα ἔλθουν σέ ἐπίγνωσι.

Ἐλεῆ[illegible] συγχώρησον ἡμῖν ὅσα ἀπό [illegible] ἡλικίας ἡμαρτήκαμεν Σοι.

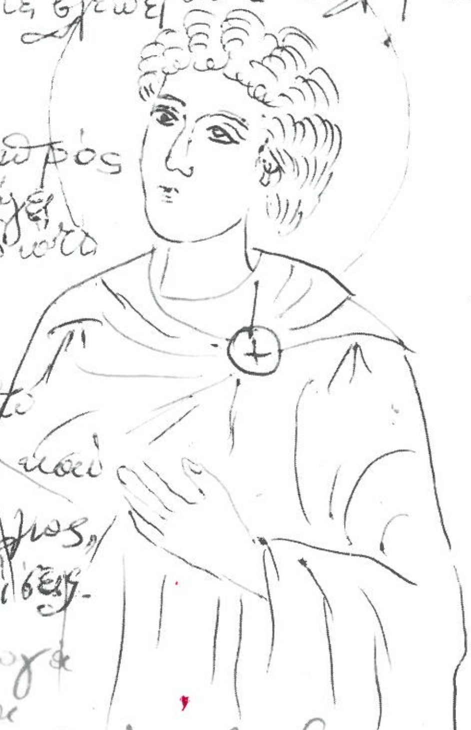
Φιλάνθρωπε Κύριε ἀξίωσον με στῆναι ἐνώπιον σου ἐν προσευχήν

Ἡμέρες ἔρχονται κι ἡμέρες φεύγουν καὶ ὁ πτωχὸς καὶ δυστυχὴς ἄνθρωπος οὔτε βλέπει οὔτε ἀντιλαμβάνεται τί χάνει

καὶ τί χάνει πάτερ μου;

Χάνει τὴν Μετάνοιαν πρὸς τὴν ἄλλην ζωὴ ποὺ φεύγει καὶ δὲν γυρνάει διότι τὸν περιπλέκει στὰ μάταια καὶ φθαρτά

Γιαυτό γέρω Σάββα, τὄχασες τὸ παιχνίδι, σκέψου καὶ ἂς εἶναι καὶ ἀργὰ καὶ ἂς βασιλεύει ὁ ἥλιος, κάτι θὰ προφθάσεις νὰ κερδίσεις. Βλέπε τὸ ἄνω χέρι ποὺ εὐλογεῖ μπορεῖ νὰ ἔλθει καὶ σὲ σένα καμμιὰ ἀναλαμπὴ τῆς Θείας Εὐλογίας. Ὁ Κύριος εἶναι εὔσπλαχνος καὶ δὲν θὰ σὲ περιφρονήσει, ἁμαρτωλὲ Γέρω Σάββα, παρακάλα τὸν Κύριον νυχθημερὸν καὶ δὲν θὰ χάσεις

'Ημέρες ἔρχονται κ'ἡμέρες φεύγουν κ'ὁ πτωχός κ'δυστυχής ἄνθρωπος οὔτε βλέπει οὔτε ἀντιλαμβάνεται τί χάνει.

Καί τί χάνει, πάτερ μου ; ΧΑΝΕΙ ΤΗΝ ΜΕΤΑΝΟΙΑΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΛΛΗΝ ΖΩΗΝ πού φεύγει κ'δέν γυρνάει, διότι τόν περιπλέκει στά μάταια κ'φθαρτά. Γιαυτό, γέρο-Σάββα, τὄχασες τό παιχνίδι, σκέφου κ'ἄς εἶναι κ'ἀργά κ'ἄς βασιλεύη ὁ ἥλιος, κάτι θά προλάβης νά κερδίσης. Βλέπε τό ἄνω χέρι πού εὐλογεῖ μπορεῖ νά ἔλθη κ'σέ σένα καμμιά ἀναλαμπή τῆς θείας εὐλογίας. 'Ο Κύριος εἶναι εὔσπλαχνος, κ'δέν θά σέ περιφρονήση. 'Αμαρτωλέ Γέρο- Σάββα, παρακάλα τόν Κύριον νηχθημερόν κ'δέν θά χάσης.

ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ

Κύριε φώτισον τὴν καρδίαν μου !

Τον Άγιον Μάξιμον τον Καυσοκαλύβη δέν τον δέσμευσεν η καλύβα του διότι δέν ήταν δεσμευμένος στα πρόσκαιρα, γιαυτό την έκαψε να μην έχει τίποτα να τον απομακρύνει από τον Θεόν. Διά τούτο λέγει ακτήμων μοναχός αετός υψιπέτης και πετά στον Θεόν. "Όποιος θέλει να αγαπήσει τον Θεόν πρέπει να γίνει ακτήμων, αλλιώς ύλες και Θεός δέν ενώνονται. Αυτό είναι το συμπέρασμα γιά τον Αγ. Μάξιμον.

Ο όσιος Μάξιμος ο Καυσοκαλύβης καίει την καλύβην το.

Οι ημέρες, αδελφέ μου, παρέρχονται. Διά τούτο χρειαζόμεθα ίνα γρηγορούμε, μήπως μας προλάβει ανέτοιμους το τέλος της ζωής και τότε δυστυχώς ουδέν εποιήσαμεν και είμαστε κατακριτέοι και θα βλέπομεν μακρόθεν τους δικαίους και εμείς θα λογοδοτούμε εις τον Θεόν ως ανέτοιμοι. Διά τούτο, Γέρω Σάββα, γρήγορει και νήφε αδιαλείπτως στον Κύριον ίνα σε ελεήσει.

Τόν άγ. Μάξιμον τόν Καυσοκαλύβη δέν τόν δέσμευσεν ή καλύβα του, διότι δέν ήτο δεσμευμένος στά πρόσκαιρα, γιαυτό τήν έκαψε νά μήν έχει τίποτα νά τόν απομακρύνη άπό τόν Θεόν. Διά τοῦτο λέγει : "ἀκτήμων μοναχός, ἀετός ὑψιπέτης" κ' πετᾶ στόν Θεόν. "Όποιος θέλει νά-γαπήση τόν Θεόν, πρέπει νά γίνη ἀκτήμων, ἀλλιῶς ὕλες κ' θεός δέν ἑνώνονται. (αὐτό εἶναι τό συμπέρασμα γιά τόν ἄγ. Μάξιμον).

Οἱ ἡμέρες, ἀδελφέ μου παρέρχονται. Διά τοῦτο χρειαζόμεθα ἵνα γρηγοροῦμε, μήπως μᾶς προλάβει ἀνετοίμους τό τέλος τῆς ζωῆς κ' τότε δυστυχῶς οὐδέν ἐποιήσαμεν κ' εἴμαστε κατακριτέοι κ' θά βλέπομεν μακρόθεν τούς δικαίους κ' ἐμεῖς θά λογοδοτοῦμε εἰς τόν θεόν ὡς ἀνέτοιμοι. Διά τοῦτο, Γέρω-Σάββα, γρηγόει κ' νῆφε ἀδιαλείπτως στόν Κύριον ἵνα σέ ἐλεήση..

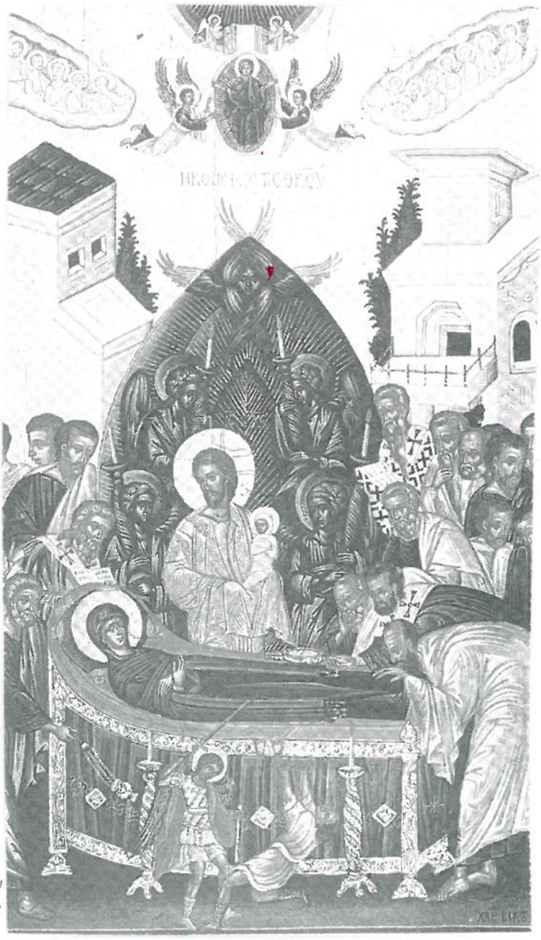

Δέχου λοιπόν τήν προθυμίαν, ἡ ὁποία ὑπερνικᾷ τήν ἀσθενῆ δύναμιν, καί δίδου τήν σωτηρίαν, παθῶν ψυχικῶν ἀλλοτρίωσιν, νόσων σωματικῶν ὑποχώρησιν, δυσμενῶν περιστάσεων λύτρωσιν, βίου γαληνιαῖαν κατάστασιν, φωτισμόν Πνεύματος· τόν πρός τόν σόν Υἱόν πόθον ἀναζωπύρωσον, εὐάρεστον πρός αὐτόν τόν βίον ἡμῶν κατάστησον, ὅπως ἄν ἐπιτυχόντες καί τῆς ἐκεῖθεν μακαριότητος, βλέποντες σέ ἐξαστράπτουσαν μέ τήν δόξαν τοῦ Υἱοῦ, ὕμνους ἱερούς ἀναπέμψωμεν, αἰωνίως εὐφραινόμενοι ἐν Ἐκκλησίᾳ τοῦ Πνεύματος ἑορταζόντων ἀξίως, πρός τόν οἰκοδομήσαντα διά σοῦ τήν σωτηρίαν ἡμῶν, Χριστόν τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·

Δεῦτε πάντες, νοερῶς ἐκδημούσης τῆς Θεοτόκου, ἄς συνεκδημήσωμεν μετ' αὐτῆς. Δεῦτε πάντες ἄς συγκατέλθωμεν καρδίας πόθῳ πρός τόν τάφον μετ' αὐτῆς. Ἄς κυκλώσωμεν τήν ἱερωτάτην νεκρικήν κλίνην. Ὕμνους ἱερούς ἄς ᾄσωμεν, οὕτωπως μελωδοῦντες· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετά σοῦ.

Κοίμησις της Υπεραγίας Θεοτόκου!
Μία απο τις λαμπρότερες ημέρες
του Χριστιανισμού
Ακούς φίλε μου;
η Κοίμησις της Θεοτόκου
Ποιάς, αυτής που έγινε
Μητέρα του Θεού, της Παναγίας
που είναι ο ταχινός προστά-
της κάθε Χριστιανού,
αλλά πρέπει να γράψω παντός
ανθρώπου που θα την επικαλεσθεί
δεν τον αποστρέφεται αλλά
είναι ταχινή βοήθεια στους επικαλού-
μενους αυτήν
Γιαυτό επικαλούμαι σε,
όπως σκεπάζεις την
Ορθοδοξίαν και τον Ελληνισμό
κ' τούς ευχομένους εις Σέ

Κοίμησις της Υπεραγίας Θεοτόκου. Μία άπό τίς λαμπρότερες ήμέρες τοῦ Χριστιανισμοῦ. Άκοῦς φίλε μου; Ή κοίμησις τῆς Θεοτόκου. Ποιᾶς; αύτῆς πού έγινε Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τῆς Παναγίας, πού είναι ό ταχινός προστάτης κάθε χριστιανοῦ, άλλά πρέπει νά γράφω παντός άνθρώπου πού θά τήν έπικαλεσθῆ δέν τόν άποστρέφεται, άλλά είναι ταχινή Βοήθεια στούς έπικαλουμένους Αύτήν. Γιαυτό έπικαλοῦμαι Σε (Θεοτόκε), δπως σκεπάζης τήν ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΝ κ'τόν ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ κ'τούς εύχομένους είς Σέ.

Κύριε εγώ μεν ως άνθρωπος αμαρτάνω, σύ δε ως Θεός ελέησόν με.

ω! ημέρα Κυριακη του Τυφλού
μέγα για τον 'Ανθρωπον, γιατί.
διότι μας διδει να γνωρισωμε ο διδουν το φως
και ψυχικως και σωματικως την ευκαιριαν να
ζητησομε και να παρακαλεσομεν τον Κυριον, ίνα
διανοίξει τους οφθαλμους μας Νοερούς και σωματι-
κους να μετανοησομεν, διοτι ο ηλιος του καθε
ανθρώπου βασιλευει και εαν προλαβει πριν
δυσει και μετανοησομε τοτε κερδισαμε την
οδοιπορια μας εις τουτον τον κοσμο.

Γιαυτο αγαπητοι, Τρεξετε

ο Ελεεινός
Γ. Σ. αμοναχος 1989

"Ω! 'Ημέρα Κυριακή τοῦ Τυφλοῦ,
μέγα γιά τόν ἄνθρωπον, γιατί;
διότι μᾶς δίδει νά γνωρίσωμε
(τόν Κύριο) πού δίδει τό ΦΩΣ
κ'ψυχικῶς κ'σωματικῶς, τήν εὐκαιρίαν νά ζητήσωμε κ'νά παρακαλέσωμεν τόν Κύριον, ἵνα διανοίξῃ τούς ὀφθαλμούς μας (νοερούς κ'σωματικούς) νά ΜΕΤΑΝΟΗΣΩΜΕΝ, διότι ὁ ἥλιος τοῦ κάθε ἀνθρώπου βασιλεύει κ'ἐάν προλάβῃ πρίν δύσει κ'μετανοήσωμε, τότε κερδίσαμε τήν ὁδοιπορία μας εἰς τοῦτο τόν κόσμο.
Γιαυτό ἀγαπητοί, τρέξετε..
'Ο ἐλεεινός Γ.Σ. ἀμόναχος 1989

π. ΑΛΥΠΙΟΣ
Τ.Θ. 54
630.86 ΚΑΡΥΕΣ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

